Udskriftsdato: 15. april 2024

2019/1 LSF 43 (Gældende)

Forslag til Lov om ændring af udlændingeloven (Afskaffelse af kravet om vellykket integration i sager om familiesammenføring med børn og indførelse af en frist på 3 måneder for indgivelse af ansøgning)

Ministerium: Udlændinge- og Integrationsministeriet

Journalnummer: Udlændinge- og Integrationsmin., j.nr. 2019-6992

Fremsat den 31. oktober 2019 af udlændinge- og integrationsministeren (Mattias Tesfaye)

Forslag

til

Lov om ændring af udlændingeloven

(Afskaffelse af kravet om vellykket integration i sager om familiesammenføring med børn og indførelse af en frist på 3 måneder for indgivelse af ansøgning)

§ 1

I udlændingeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1022 af 2. oktober 2019, som ændret ved lov nr. 572 af 31. maj 2010, lov nr. 738 af 8. juni 2018, § 1 i lov nr. 174 af 27. februar 2018 og § 2 i lov nr. 1057 af 24. oktober 2019, foretages følgende ændringer:

1. *§ 9, stk. 20*, affattes således:

»*Stk. 20.* Et barn, som opholder sig i hjemlandet eller et andet land sammen med den ene af forældrene eller anden fast omsorgsperson, kan, medmindre ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler herfor, kun gives opholdstilladelse efter stk. 1, nr. 2, hvis der ansøges herom senest 3 måneder efter, at den anden forælder er meddelt opholdstilladelse her i landet eller, hvis den anden forælder har dansk indfødsret eller statsborgerskab i et af de andre nordiske lande, er tilmeldt folkeregistret. Fristen regnes dog fra et senere tidspunkt i følgende tilfælde:

1) Når forælderen er meddelt opholdstilladelse efter § 7, stk. 3, regnes fristen fra det tidspunkt, hvor forælderen har haft opholdstilladelse i mere end de sidste 3 år, jf. stk. 1, nr. 2, litra d.
2) Når forælderen er meddelt opholdstilladelse med henblik på midlertidigt ophold efter andre bestemmelser end §§ 7 og 8, regnes fristen fra det tidspunkt, hvor forælderen er meddelt tidsubegrænset opholdstilladelse, jf. stk. 1, nr. 2, litra e.
3) Når barnet er født efter, at forælderen er meddelt opholdstilladelse her i landet eller, hvis forælderen har dansk indfødsret eller statsborgerskab i et af de andre nordiske lande, er tilmeldt folkeregistret, regnes fristen fra barnets fødsel.«

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2020.

Stk. 2. Der kan meddeles opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2, uanset at fristen i udlændingelovens § 9, stk. 20, som affattet ved denne lovs § 1, er overskredet, i følgende tilfælde, jf. dog stk. 3:

1) I sager hvor der inden lovens ikrafttræden er indgivet ansøgning om opholdstilladelse efter § 9, stk. 1, nr. 2, der er under behandling i Udlændingestyrelsen på tidspunktet for lovens ikrafttræden.
2) I sager hvor barnet i perioden fra den 10. juni 2016 til lovens ikrafttræden er meddelt afslag på opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2, under henvisning til, at der ikke var grundlag for en vellykket integration her i landet, jf. udlændingelovens § 9, stk. 20, og der indgives ny ansøgning om opholdstilladelse senest 3 måneder fra lovens ikrafttræden.
3) I sager hvor barnet i perioden fra den 10. juni 2016 til lovens ikrafttræden er meddelt afslag på opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2, af Udlændingestyrelsen under henvisning til, at der ikke var grundlag for en vellykket integration her i landet, jf. udlændingelovens § 9, stk. 20, og sagen er verserende i Udlændingenævnet på tidspunktet for lovens ikrafttræden.

4) I sager hvor den herboende forælder er meddelt opholdstilladelse her i landet eller, hvis den herboende forælder har dansk indfødsret eller statsborgerskab i et af de andre nordiske lande, er tilmeldt folkeregistret den 10. juni 2016 eller senere, og der indgives ansøgning om opholdstilladelse efter § 9, stk. 1, nr. 2, til et barn over 8 år senest 3 måneder efter lovens ikrafttræden.
5) I sager hvor den herboende forælder er meddelt opholdstilladelse her i landet eller, hvis den herboende forælder har dansk indfødsret eller statsborgerskab i et af de andre nordiske lande, er tilmeldt folkeregistret, og der indgives ansøgning om opholdstilladelse efter § 9, stk. 1, nr. 2, til et barn under 8 år senest 3 måneder efter lovens ikrafttræden.

Stk. 3. Opholdstilladelse efter stk. 2, nr. 1-5, kan kun meddeles et barn af en forælder, der er meddelt opholdstilladelse efter § 7, stk. 3, når betingelsen i § 9, stk. 1, nr. 2, litra d, er opfyldt. Opholdstilladelse efter stk. 2, nr. 1-5, kan kun meddeles et barn af en forælder, der er meddelt opholdstilladelse med henblik på midlertidigt ophold efter andre bestemmelser end §§ 7 og 8, når betingelsen i § 9, stk. 1, nr. 2, litra e, er opfyldt.

Stk. 4. Ved behandlingen af ansøgninger, der indgives efter stk. 2, nr. 2, lægges barnets alder på tidspunktet for ansøgningen, der blev afslået, til grund. Opholdstilladelse kan dog ikke gives, hvis barnet er fyldt 18 år på tidspunktet for den nye ansøgning.

Stk. 5. Ved behandlingen af ansøgninger, der indgives efter stk. 2, nr. 4 eller 5, lægges barnets alder på tidspunktet for lovens ikrafttræden til grund.

§ 3

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som de henholdsvis færøske og grønlandske forhold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning
2. Lovforslagets hovedpunkter
   2.1. Afskaffelse af kravet om vellykket integration og indførelse af en frist på 3 måneder for indgivelse af ansøgning om familiesammenføring med børn
      2.1.1. Gældende ret
      2.1.1.1. Vurderingen af grundlaget for en vellykket integration
      2.1.1.2. Ganske særlige grunde
      2.1.2. Udlændinge- og Integrationsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning om indførelse af en ansøgningsfrist på 3 måneder
      2.1.3. Udlændinge- og Integrationsministeriets overvejelser og forslag om en overgangsordning for børn af visse herboende forældre
3. Forholdet til Danmarks internationale forpligtelser
   3.1. Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8
   3.2. FN's konvention om barnets rettigheder (FN's børnekonvention)
4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
6. Administrative konsekvenser for borgerne
7. Miljømæssige konsekvenser
8. Forholdet til EU-retten
9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
10. Sammenfattende skema

1. Indledning

Regeringen ønsker at afskaffe kravet om vellykket integration i sager om familiesammenføring med børn og i stedet indføre en ny ordning, hvor der gælder en frist for indgivelse af ansøgning i tilfælde, hvor barnet og en af barnets forældre eller anden fast omsorgsperson bor i hjemlandet eller et andet land. Regeringen finder, at det er naturligt og fornuftigt, at forældre, der har fået opholdstilladelse i Danmark eller, hvis forælderen har dansk indfødsret eller statsborgerskab i et af de andre nordiske lande, er tilmeldt folkeregistret, og som ønsker, at deres børn også skal have ophold her i landet, ansøger om at få deres børn her til landet i umiddelbar tilknytning til eller inden for kort tid efter, at de selv har fået opholdstilladelse eller er tilmeldt folkeregistret. Det vil også være bedst for at sikre en bedre integration af de børn, der skal have en fremtid her i landet, at de kommer hertil så tidligt som muligt efter, at forælderen, som barnet skal bo sammen med i Danmark, meddeles opholdstilladelse eller tilmeldes folkeregistret.

Regeringen finder, at en sådan frist bør være på 3 måneder og kun skal kunne fraviges, hvis der er ganske særlige grunde.

En sådan frist vil også betyde klarere og mere gennemskuelige regler om familiesammenføring med børn, der er lettere at forstå, og som vil føre til et mere forudsigeligt og ensartet udfald af sagerne. Forældre, der kommer til Danmark, vil fra starten vide, hvordan de skal forholde sig, hvis de ønsker, at deres børn skal bo her i landet.

Socialdemokratiet indgik derfor i februar 2019 en aftale med den daværende regering (Venstre, Det Konservative Folkeparti og Liberal Alliance) og Dansk Folkeparti om at ændre reglerne, så der senest

3 måneder efter, at forælderen selv har fået opholdstilladelse, skal søges om familiesammenføring med børn, medmindre ganske særlige grunde gør sig gældende. Samtidig skal kravet om en vellykket integration afskaffes.

Det er endvidere regeringens ønske, at de børn, der er kommet i klemme på grund af kravet om vellykket integration og ophævelsen af 2-årsfristen, bør have 3 måneder til at ansøge om familiesammenføring efter de nye regler, selvom deres forældre har været her i længere tid end 3 måneder.

Regeringen finder derfor, at den nye ordning bør suppleres med en overgangsordning for disse børn.

Den foreslåede nye ordning om en ansøgningsfrist er væsentlig forskellig fra den gældende ordning om en integrationsvurdering, der foreslås afskaffet. Regeringen finder det derfor hensigtsmæssigt for at sikre, at ordningen fungerer efter hensigten, at der efter en passende periode foretages en evaluering af de nye regler. Udlændinge- og Integrationsministeriet vil derfor, hvis lovforslaget vedtages, udarbejde en rapport over erfaringerne med lovforslaget til Folketinget. Rapporten vil blive oversendt til Folketinget inden udgangen af 2022.

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Afskaffelse af kravet om vellykket integration og indførelse af en frist på 3 måneder for indgivelse af ansøgning om familiesammenføring med børn

2.1.1. Gældende ret

Efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2, kan der efter ansøgning gives opholdstilladelse til et ugift mindreårigt barn under 15 år af en i Danmark fastboende person eller dennes ægtefælle, når barnet bor hos forældremyndighedens indehaver og ikke gennem fast samlivsforhold har stiftet selvstændig familie, og når den i Danmark fastboende person har dansk indfødsret, har statsborgerskab i et af de andre nordiske lande, har opholdstilladelse efter § 7, stk. 1 eller 2, eller § 8, har haft opholdstilladelse efter § 7, stk. 3, i mere end de sidste 3 år, eller har tidsubegrænset opholdstilladelse eller opholdstilladelse med mulighed for varigt ophold.

Hvis barnet og en af barnets forældre er bosiddende i hjemlandet eller et andet land, og barnet er over 8 år, kan opholdstilladelse efter stk. 1, nr. 2, kun gives, hvis barnet har eller har mulighed for at opnå en sådan tilknytning til Danmark, at der er grundlag for en vellykket integration her i landet, jf. udlændingelovens § 9, stk. 20, 1. pkt. Ved vurderingen skal der lægges vægt på barnets og begge forældres forhold, jf. § 9, stk. 20, 2. pkt.

Efter § 9, stk. 20, 3. pkt., gælder 1. og 2. pkt. ikke, hvis ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler derimod.

Udlændingelovens § 9, stk. 20, indebærer, at der i tilfælde, hvor barnet er over 8 år, og barnet og den anden af barnets forældre bor i hjemlandet eller et andet land, som udgangspunkt kun gives tilladelse til familiesammenføring, hvis barnet har eller har mulighed for at opnå en sådan tilknytning til Danmark, at der er grundlag for en vellykket integration her i landet.

Kravet om mulighed for en vellykket integration blev oprindeligt indført som § 9, stk. 13, ved lov nr. 427 af 9. juni 2004 om ændring af udlændingeloven og integrationsloven (Ændring af reglerne om familiesammenføring med børn, herunder begrænsning af adgangen til familiesammenføring med børn for personer, der er dømt for seksuelle overgreb eller vold m.v. mod børn, skærpelse af betingelserne for opholdstilladelse til udenlandske religiøse forkyndere m.v., begrænsning af adgangen til ægtefællesammenføring for personer, der er dømt for vold m.v. mod en tidligere ægtefælle eller samlever, m.v.). Det

fremgår af de almindelige bemærkninger til bestemmelsen, jf. lovforslag nr. L 171, fremsat den 20. februar 2004, afsnit 3.2, jf. Folketingstidende 2003-04, tillæg A, side 6205, bl.a., at bestemmelsen har til formål at modvirke, at herboende personer bevidst vælger at lade deres barn blive i hjemlandet med den anden af forældrene, indtil barnet næsten er voksent, på trods af at barnet på et tidligere tidspunkt kunne have fået opholdstilladelse i Danmark. På den måde opnås det, at barnets opvækst foregår i hjemlandet i overensstemmelse med hjemlandets kultur og skikke, således at barnet ikke i barndommen præges af danske normer og værdier. I tilknytning hertil skal der tages højde for, om formålet med barnets ophold hos den anden forælder i hjemlandet har været, at barnet får en opvækst i overensstemmelse med hjemlandets kultur og skikke og ikke i sin barndom præges af danske normer og værdier.

Indtil sommeren 2016 blev kravet kun stillet, hvis ansøgningen blev indgivet senere end 2 år efter, at den herboende person opfyldte betingelserne for at opnå familiesammenføring med barnet. Som begrundelse herfor fremgår det af bemærkningerne til lovforslaget, jf. ovenfor, bl.a., at hvis ansøgningen indgives senest 2 år efter, at den herboende person opfylder betingelserne for at opnå familiesammenføring med barnet, må det antages, at det ikke har været hensigten at undgå, at barnet i sin barndom blev præget af danske normer og værdier. Integrationskravet skulle derfor ikke stilles i disse tilfælde.

En aldersgrænse på 6 år blev indført ved lov nr. 566 af 18. juni 2012 om ændring af udlændingeloven (Ændring af reglerne om grundlag for en vellykket integration som betingelse for familiesammenføring med børn) med den begrundelse, at yngre børn – uanset at barnets hidtidige opvækst har været i et andet land, og at opvæksten dermed har været præget af en anden kultur – må antages fortsat at have gode muligheder for en vellykket integration i det danske samfund, jf. Folketingstidende 2011-12, A, L 150 som fremsat, side 6 (afsnit 3.2). Som følge af 2-årsfristen betød aldersgrænsen på 6 år i praksis, at børn op til det fyldte 8. år ikke skulle integrationsvurderes.

2-årsfristen blev ophævet ved lov nr. 664 af 8. juni 2016 om ændring af udlændingeloven (Ophævelse af 2-årsfristen i sager om familiesammenføring med børn), som følge af EU-Domstolens dom i sagen C-561/14, Genc. EU-Domstolen fandt, at 2-årsfristen, dvs. det forhold, at tidspunktet for indgivelsen af ansøgningen om familiesammenføring var afgørende for, om integrationskravet skulle stilles, ikke var i overensstemmelse med proportionalitetskravet, jf. dommens præmis 57-65. Ændringsloven trådte i kraft den 10. juni 2016, dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Samtidig blev aldersgrænsen for, hvornår et barn skal integrationsvurderes, hævet fra 6 år til 8 år.

Kravet om muligheden for en vellykket integration i udlændingelovens § 9, stk. 20, stilles således i dag – som udgangspunkt – over for alle børn over 8 år, hvis barnet og en af barnets forældre bor i hjemlandet eller et andet land, uanset ansøgningstidspunktet.

2.1.1.1. Vurderingen af grundlaget for en vellykket integration

I de tilfælde, hvor integrationskravet stilles, foretages der en skønsmæssig vurdering af, om barnet har eller har mulighed for at opnå en sådan tilknytning til Danmark, at der er grundlag for en vellykket integration her i landet. Elementerne i skønnet er omtalt i bestemmelsens forarbejder, jf. lovforslag nr. L 171, fremsat den 20. februar 2004, afsnit 3.2, jf. Folketingstidende 2003-04, tillæg A, side 6205, og Folketingstidende 2011-12, A, L 150 som fremsat, side 6-8 og 18-22. Der er således i forbindelse med lovgivningsprocessen lagt rammer for det administrative skøn. Den nærmere praksis for administration af bestemmelsen i forhold til bestemmelsens oprindelige affattelse er beskrevet i det tidligere Integrationsministeriums notat af 2. juli 2007 om praksis efter bestemmelsen i udlændingelovens § 9, stk. 13 (vellykket integration) og notat af 23. juni 2010 om betydningen af, at den herboende forælder har herboende særbørn, i sager om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 13 (Muligheden for

vellykket integration). Notaterne er sendt til Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik (Folketingsåret 2006-2007, alm. del – bilag 226 og Folketingsåret 2009-2010, alm. del – bilag 163).

Ved vurderingen af, om barnet har eller har mulighed for en vellykket integration, skal der bl.a. lægges vægt på barnets alder samt længden og karakteren af barnets ophold i de respektive lande, herunder om barnet har opholdt sig her i landet tidligere, og i givet fald i hvilket land barnet har haft hovedparten af sin opvækst, og hvor barnet har gået i skole. Der skal endvidere lægges vægt på, om barnet taler dansk, og om barnet taler det sprog, der tales i barnets hjemland. Det indgår også i vurderingen, om den herboende forælder løbende har haft kontakt til barnet og f.eks. økonomisk har bidraget til barnets forsørgelse i hjemlandet.

Derudover skal den herboende forælders integration her i landet tillægges vægt ved vurderingen af, om et barn har grundlag for en vellykket integration. Ved vurderingen af den herboende forælders integration indgår det, om den herboende forælder har opnået og fortsat har fast beskæftigelse. Har den herboende forælder fuldtidsbeskæftigelse og har haft det gennem flere år, indgår dette forhold med særlig vægt. Det indgår endvidere, om den herboende forælder har opnået og gennemført den tilbudte danskuddannelse. Den modtagende families samlede forhold tillægges også betydning. Har den herboende forælders ægtefælle fast beskæftigelse, taler dette for, at den modtagende familie samlet set må antages at have en fast tilknytning til det danske samfund og dermed må anses for egnet til at sikre, at barnet vil kunne integreres, dog således at dette ikke kan stå alene, men tillægges vægt i sammenhæng med forælderens forhold.

Den herboende forælders integration tillægges vægt i sammenhæng med de øvrige elementer, der viser den herboende forælders vilje og evne til at hjælpe barnet til en succesfuld integration.

Herudover skal der bl.a. lægges vægt på den herboende forælders intentioner og vilje i forbindelse med at lade barnet blive i hjemlandet, og om barnet under sin opvækst i øvrigt er blevet præget af danske værdier og normer i en sådan grad, at barnet har eller har mulighed for opnå en sådan tilknytning til Danmark, at der er grundlag for en vellykket integration her i landet.

Endelig fremgår det af forarbejderne, jf. ovenfor, at også barnets forhold til forælderen i hjemlandet indgår i den samlede afvejning af barnets muligheder for en vellykket integration her i landet.

Afgørelsen af, om grundlaget for en vellykket integration er til stede i den enkelte sag, beror således på en samlet og konkret vurdering af en række kriterier.

2.1.1.2. Ganske særlige grunde

Kravet om mulighed for en vellykket integration stilles ikke, hvis ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler derimod, jf. § 9, stk. 20, 3. pkt. Det indebærer bl.a., at kravet ikke stilles, hvis Danmarks internationale forpligtelser tilsiger det.

Det fremgår af bemærkningerne til lov nr. 566 af 18. juni 2012 om ændring af udlændingeloven (Ændring af reglerne om grundlag for en vellykket integration som betingelse for familiesammenføring med børn), jf. Folketingstidende 2011-12, A, som fremsat, side 21, at dette f.eks. kan være tilfældet, hvis barnet og den herboende forælder ellers henvises til at leve som familie i et land, hvor forælderen ikke har mulighed for at indrejse og tage ophold sammen med barnet. Det vil f.eks. kunne være tilfældet, hvis forælderen i Danmark har opholdstilladelse som flygtning eller med beskyttelsesstatus og ikke har mulighed for at indrejse eller tage ophold med barnet i hjemlandet eller et andet land.

Andre ganske særlige grunde kan f.eks. være, hvis det på grund af alvorlig sygdom eller alvorligt

handicap vil være humanitært uforsvarligt at henvise den herboende forælder til at tage ophold i et andet land, hvor den pågældende ikke kan tilbydes pasnings- eller behandlingsmuligheder.

Ligeledes vil den omstændighed, at den herboende forælder har forældremyndighed over eller samværsret med andre mindreårige børn bosiddende i Danmark, kunne indebære, at kravet om vellykket integration ikke skal stilles. Praksis på dette område er beskrevet i det tidligere Integrationsministeriums notat af 23. juni 2010 om betydningen af, at den herboende forælder har herboende særbørn, i sager om opholdstilladelse efter den dagældende udlændingelovs § 9, stk. 13 (vellykket integration). Notatet er sendt til Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik (Folketingsåret 2009-2010, alm. del – bilag 163).

Efter praksis kan der således ses bort fra kravet bl.a., hvis den herboende forælder ikke har mulighed for at tage ophold i hjemlandet sammen med andre herboende mindreårige børn, som den herboende forælder har forældremyndighed over eller samvær med, f.eks. halvsøskende til det barn, som søger om opholdstilladelse. Endvidere kan der ses bort fra kravet, hvis den herboende forælders ægtefælle har samvær med mindreårige særbørn, som bor i Danmark.

Endvidere kan hensynet til barnets tarv efter FN's konvention om barnets rettigheder (FN's børnekonvention) indebære, at der skal gives tilladelse til familiesammenføring her i landet, uden at der foretages en vurdering af barnets grundlag for en vellykket integration i Danmark. Det kan f.eks. være tilfældet, hvis den af barnets forældre, der bor i hjemlandet eller et andet land, på grund af alvorlig sygdom eller alvorligt handicap er ude af stand til at tage vare på barnet, eller der er oplysninger, der giver grund til at antage, at barnet i hjemlandet eller det andet land vil blive eller er blevet tvangsfjernet fra denne forælder.

Tilsvarende vil være tilfældet, hvis den af barnets forældre, der opholder sig i hjemlandet eller et andet land, og hos hvem barnet har sin bopæl, gives tilladelse til ægtefællesammenføring her i landet med en person, der ikke er barnets forælder, og barnet ikke tidligere har haft et familieliv med den forælder, der stadig bor i hjemlandet eller et andet land. Det gælder ligeledes, hvis etablering af et familieliv med forælderen i hjemlandet eller et andet land må antages ikke at være muligt, eller hvis hensynet til barnets tarv taler imod at henvise barnet til at etablere et familieliv med denne forælder.

Efter praksis kan der desuden ses bort fra kravet, hvis der ansøges om opholdstilladelse til barnet i tilknytning til, at den ene af barnets forældre har ansøgt om eller fået opholdstilladelse i Danmark, og barnet i det væsentlige har boet sammen med denne forælder. Det skyldes hensynet til, at barnet og den forælder, der har ansøgt om eller fået opholdstilladelse i Danmark, kan fortsætte med at bo sammen.

Hvis den herboende forælder ikke har kunnet søge sit barn familiesammenført på grund af forhindringer af retlig eller faktisk karakter, kan dette også tale for, at kravet om vellykket integration ikke stilles.

Ved vurderingen af, om der skal ses bort fra kravet som følge af barnets forhold til forælderen i hjemlandet eller et andet land, tillægges bl.a. omfanget og karakteren af barnets hidtidige kontakt med denne forælder vægt. Den omstændighed, at forælderen i hjemlandet eller et andet land erklærer, at den pågældende ikke længere ønsker barnet hos sig, kan ikke i sig selv tillægges vægt uden videre, hvis barnet hidtil er vokset op hos denne forælder eller hos andre under den pågældendes varetægt og myndighed, f.eks. denne forælders egne forældre eller andre nære slægtninge, og den eller de pågældende hidtil har været de primære omsorgspersoner i barnets liv.

Hvis barnet efter den herboende forælders udrejse har opholdt sig hos den herboende forælders egne forældre eller anden nær familie, og der ikke gennem opvæksten har været daglig eller regelmæssig kontakt med forælderen i hjemlandet eller et andet land, kan der meddeles opholdstilladelse, hvis den herboende forælder har arbejdet for integration og haft kontakt med barnet.

Ligeledes vil det have betydning for spørgsmålet om opholdstilladelse, om forholdene i hjemlandet eller det andet land har ændret sig væsentligt i forhold til situationen på tidspunktet for den herboende forælders udrejse.

Der kan f.eks. være tale om, at barnet har boet hos den anden forælder i hjemlandet eller et andet land, men at denne forælder ikke længere er i stand til at tage sig af barnet, f.eks. pga. en længerevarende frihedsstraf. I sådanne tilfælde vil der normalt kunne meddeles opholdstilladelse, selvom den herboende forælder ikke er godt integreret og kun i mindre omfang har haft kontakt med barnet, idet det i en sådan situation må lægges til grund, at forælderen i hjemlandet eller et andet land reelt er afskåret fra at udøve forældrerollen over for barnet. Denne situation må efter omstændighederne sidestilles med situationer, hvor der ikke er en forælder i hjemlandet eller et andet land.

Der kan ligeledes være tale om, at barnet på forælderens udrejsetidspunkt har boet hos den herboende forælders egne forældre, men at de pågældende på et senere tidspunkt ikke er i stand til at tage sig af barnet. I sådanne situationer, hvor barnet reelt stilles i en nødsituation på grund af fraværet af omsorgspersoner, og hvor der ikke gennem opvæksten har været daglig eller regelmæssig kontakt med forælderen i hjemlandet eller et andet land, skal der normalt meddeles opholdstilladelse, selvom den herboende forælder ikke er godt integreret og kun i mindre omfang har haft kontakt med barnet.

2.1.2. Udlændinge- og Integrationsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning om indførelse af en ansøgningsfrist på 3 måneder

Afskaffelsen af 2-årsfristen som følge af EU-Domstolens afgørelse i sagen C-561/14, Genc, ved lov nr. 664 af 8. juni 2016 om ændring af udlændingeloven (Ophævelse af 2-årsfristen i sager om familiesammenføring med børn), der trådte i kraft den 10. juni 2016, betyder, at integrationsvurderingen som udgangspunkt skal foretages i forhold til alle børn over 8 år. Samtidig er kriterierne for integrationsvurderingen fastlagt på et tidspunkt, hvor vurderingen kun skulle foretages i forhold til ansøgninger, der blev indgivet senere end 2 år efter, at den herboende forælder opfyldte betingelserne for familiesammenføring med barnet. Dette kan have ført til uklarhed på området.

Endvidere er der i praksis set eksempler på sager, hvor reglen om integrationskravet har ført til utilsigtede resultater.

Udlændinge- og Integrationsministeriet finder derfor, at kravet om vellykket integration bør afskaffes, og at der i stedet skal indføres en ny ordning, hvor der gælder en frist for indgivelse af ansøgning om familiesammenføring med børn.

Fremover skal der således ikke i forbindelse med ansøgninger om familiesammenføring med børn foretages en vurdering af, om barnet har eller har mulighed for at opnå en sådan tilknytning til Danmark, at der er grundlag for en vellykket integration her i landet.

Det foreslås, at der i stedet indføres en ny ordning for familiesammenføring med børn, således at der i tilfælde, hvor barnet og en af barnets forældre eller anden fast omsorgsperson bor i hjemlandet eller et andet land, som udgangspunkt kun kan gives opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2, hvis der ansøges herom senest 3 måneder efter, at den anden forælder er meddelt opholdstilladelse her i landet eller, hvis den anden forælder har dansk indfødsret eller statsborgerskab i et af de andre nordiske lande, er tilmeldt folkeregistret.

Som det fremgår af den foreslåede nye bestemmelse, vil ordningen – og dermed 3-månedersfristen for at indgive ansøgning – kun finde anvendelse i de tilfælde, hvor barnet opholder sig i hjemlandet eller et andet land sammen med den ene forælder eller en anden fast omsorgsperson, og den anden

forælder er meddelt opholdstilladelse her i landet eller, hvis den anden forælder har dansk indfødsret eller statsborgerskab i et af de andre nordiske lande, er tilmeldt folkeregistret.

Det hænger sammen med, at i de tilfælde, hvor der er en forælder eller en anden fast omsorgsperson i hjemlandet eller et andet land, vil det som udgangspunkt kunne lægges til grund, at den pågældende kan og vil varetage omsorgen for barnet.

Hvis det må lægges til grund, at der er en forælder eller en anden fast omsorgsperson i hjemlandet eller et andet land, men at hverken forælderen eller den anden faste omsorgsperson kan og vil varetage omsorgen for barnet efter den anden forældres indrejse i Danmark, vil bestemmelsen finde anvendelse, men der vil være sådanne ganske særlige grunde, der taler for at meddele opholdstilladelse, at 3-månedersfristen skal fraviges. Det gælder også, hvis omsorgsforholdene for barnet senere ændrer sig, således at barnet i realiteten er uden en forælder eller anden fast omsorgsperson i hjemlandet eller det andet land.

Det er ikke enhver anden mulig omsorgsperson, som barnet kan henvises til at tage ophold sammen med, således at bestemmelsen finder anvendelse. Ved vurderingen af, om der er andre omsorgspersoner, som barnet kan henvises til at tage ophold sammen med, skal det indgå, om der gennem opvæksten har været daglig eller tæt regelmæssig kontakt mellem barnet og den pågældende, og om hensynet til barnets tarv taler imod at henvise barnet til at bo sammen med den pågældende. Det vil være en forudsætning, at den pågældende gennem en længere periode og kontinuerligt har taget del i den faste omsorg for barnet. Et barn kan således bl.a. ikke henvises til at tage ophold hos slægtninge eller andre, som barnet kun har set i forbindelse med weekendophold.

Herboende personer, der ikke har mulighed for at overholde fristen på 3 måneder, fordi de først på et senere tidspunkt får et barn i udlandet, og personer, der først meddeles opholdstilladelse eller, hvis de har dansk indfødsret eller statsborgerskab i et af de andre nordiske lande, tilmeldes folkeregistret efter lovens ikrafttræden og siden får et barn i udlandet, er også omfattet af den foreslåede ordning, således at 3-månedersfristen regnes fra barnets fødsel.

For udlændinge, der har opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 3 (midlertidig beskyttelsesstatus), er det efter de gældende regler en betingelse for at få familiesammenføring med et barn efter reglen i udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2, at den pågældende har haft opholdstilladelse i mere end de sidste 3 år, jf. § 9, stk. 1, nr. 2, litra d. Indgivelse af ansøgning om opholdstilladelse til et barn er for denne gruppe således først relevant i forbindelse med udløbet af 3-årsfristen.

Det foreslås derfor, at 3-månedersfristen skal regnes fra det tidspunkt, hvor en forælder med opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 3, har haft opholdstilladelse i mere end de sidste 3 år.

Efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2, litra e, kan der meddeles familiesammenføring til børn under 15 år til udlændinge, der har tidsubegrænset opholdstilladelse eller opholdstilladelse med mulighed for varigt ophold. Udlændinge med opholdstilladelse, der er meddelt med henblik på midlertidigt ophold efter andre bestemmelser end §§ 7 og 8, jf. § 9, stk. 1, nr. 2, litra c og d, kan først opnå familiesammenføring med et barn efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2, litra e, når de er meddelt tidsubegrænset opholdstilladelse.

Det foreslås derfor, at 3-månedersfristen skal regnes fra det tidspunkt, hvor en forælder, der er meddelt opholdstilladelse med henblik på midlertidigt ophold efter andre bestemmelser end §§ 7 og 8, er meddelt tidsubegrænset opholdstilladelse.

Hensynet til Danmarks internationale forpligtelser kan dog medføre, at opholdstilladelse til et barn vil skulle meddeles, uanset at forælderen ikke opfylder de grundlæggende tidsmæssige betingelser i udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2, litra d og e.

Hvis opholdstilladelse ikke kan meddeles, fordi de grundlæggende betingelser i udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2, ikke er opfyldt, men det vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser at meddele afslag på opholdstilladelse, vil der skulle meddeles opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1.

Det bemærkes, at det fortsat vil gælde uændret, at der ikke kan meddeles opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2, hvis det åbenbart vil være i strid med barnets tarv, jf. udlændingelovens § 9, stk. 22.

3-månedersfristen for indgivelse af ansøgning om opholdstilladelse til barnet skal fraviges, hvis ganske særlige grunde taler herfor.

Dette vil have undtagelsens karakter og vil navnlig omfatte de situationer, hvor det vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser at meddele afslag på opholdstilladelse, selvom ansøgningen er indgivet efter 3-månedersfristens udløb.

De ganske særlige grunde, der kan bevirke, at 3-månedersfristen kan fraviges, svarer i vidt omfang til de ganske særlige grunde, der i dag kan føre til, at kravet om vellykket integration ikke skal stilles.

Det kan f.eks. være tilfældet, hvis barnet og forælderen ellers henvises til at leve som familie i et land, hvor forælderen ikke har mulighed for at indrejse og tage ophold sammen med barnet. Det kan f.eks. være tilfældet, hvis forælderen i Danmark har opholdstilladelse som flygtning eller med beskyttelsesstatus (udlændingelovens §§ 7 og 8) og ikke har mulighed for at indrejse eller tage ophold med barnet i hjemlandet eller et andet land.

Endvidere kan det f.eks. være tilfældet, hvis det på grund af alvorlig sygdom eller alvorligt handicap ikke vil være humanitært forsvarligt at henvise forælderen til at tage ophold i et andet land, hvor den pågældende ikke kan tilbydes pasnings- eller behandlingsmuligheder.

Ligeledes kan den omstændighed, at forælderen har forældremyndighed over eller samværsret med andre mindreårige børn bosiddende i Danmark, indebære, at 3-månedersfristen skal fraviges. Der kan således i overensstemmelse med hidtidig praksis ses bort fra kravet bl.a., hvis forælderen ikke har mulighed for at tage ophold i hjemlandet sammen med andre herboende mindreårige børn, som forælderen har forældremyndighed over eller samvær med, f.eks. halvsøskende til det barn, som søger om opholdstilladelse. Endvidere kan der ses bort fra 3-månedersfristen, hvis forælderens herboende ægtefælle har samvær med mindreårige særbørn, som bor i Danmark.

Den foreslåede frist på 3 måneder finder ikke anvendelse på udlændinge omfattet af EU-retten, herunder associeringsaftalekomplekset mellem EU og Tyrkiet, jf. nedenfor pkt. 8.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 1 for en nærmere beskrivelse af ganske særlige grunde, der kan føre til, at 3-månedersfristen skal fraviges.

2.1.3. Udlændinge- og Integrationsministeriets overvejelser og forslag om en overgangsordning for børn af visse herboende forældre

Den foreslåede nye ordning om familiesammenføring med børn vil overordnet set omfatte udlændinge, der fremover meddeles opholdstilladelse her i landet, og personer med dansk eller andet nordisk statsborgerskab, der fremover tilmeldes folkeregistret. Fremover vil der således normalt kun kunne gives familiesammenføring til et barn – i tilfælde, hvor barnet og en af barnets forældre eller anden fast omsorgsperson bor i hjemlandet eller et andet land – hvis der ansøges herom senest 3 måneder efter, at den anden forælder er meddelt opholdstilladelse her i landet eller, hvis den anden forælder har dansk indfødsret eller statsborgerskab i et af de andre nordiske lande, er tilmeldt folkeregistret.

Det er Udlændinge- og Integrationsministeriets opfattelse, at der bør tages højde for, at der er børn, der er kommet i klemme på grund af kravet om vellykket integration og ophævelsen af 2-årsfristen, og hvor deres forældre har været her i længere tid end 3 måneder.

Udlændinge- og Integrationsministeriet finder, at der ved fastsættelsen af regler for denne gruppe bør tages udgangspunkt i, at det er naturligt og fornuftigt, at forældre, der ønsker at bo fast i Danmark, og som ønsker, at deres børn også skal have ophold her i landet, ansøger om at få deres børn her til landet i tilknytning til eller inden for kort tid efter, at de selv har fået opholdstilladelse her i landet eller, hvis de har dansk indfødsret eller statsborgerskab i et af de andre nordiske lande, er tilmeldt folkeregistret.

Reglerne bør samtidig tage højde for, at 2-årsfristen i sager om familiesammenføring med børn blev afskaffet med virkning fra den 10. juni 2016, således at alle børn over 8 år som udgangspunkt siden denne dato har skullet integrationsvurderes, men at de kriterier, der indgår i vurderingen, er fastlagt på et tidspunkt, hvor vurderingen kun skulle foretages, hvis ansøgningen blev indgivet senere end 2 år efter, at den herboende forælder opfyldte betingelserne for familiesammenføring med barnet. Det kan have ført til uklarhed på området, og der har i praksis været eksempler på sager, hvor reglen om integrationskravet har ført til utilsigtede resultater.

Da alle børn over 8 år, der har søgt om familiesammenføring til en herboende forælder, siden den 10. juni 2016 som udgangspunkt har skullet integrationsvurderes under disse forudsætninger, bør de forældre, der har fået opholdstilladelse her i landet eller, hvis de har dansk indfødsret eller statsborgerskab i et af de andre nordiske lande, er tilmeldt folkeregistret efter skærpelsen af reglerne i 2016 ikke afskæres fra muligheden for at opnå familiesammenføring med børn bosiddende i udlandet. Der kan endvidere være forældre med børn under 8 år, som har indrettet sig på at kunne søge om familiesammenføring, uden at barnet skulle integrationsvurderes, og som vil blive afskåret fra at søge om familiesammenføring, hvis ikke de omfattes af ordningen.

Udlændinge- og Integrationsministeriet finder således, at børn af forældre, der er meddelt opholdstilladelse her i landet eller, hvis de har dansk indfødsret eller statsborgerskab i et af de andre nordiske lande, er tilmeldt folkeregistret den 10. juni 2016 eller senere, også skal have mulighed for at opnå familiesammenføring efter de nye regler, uanset at forælderen på tidspunktet for lovens ikrafttræden har haft opholdstilladelse her i landet eller har været tilmeldt folkeregistret i længere tid end 3 måneder.

Samtidig finder Udlændinge- og Integrationsministeriet, at børn under 8 år også skal have mulighed for at opnå familiesammenføring efter de nye regler, uanset at forælderen er meddelt opholdstilladelse her i landet eller, hvis forælderen har dansk indfødsret eller statsborgerskab i et af de andre nordiske lande, er tilmeldt folkeregistret før den 10. juni 2016, og uanset at forælderen således på tidspunktet for lovens ikrafttræden har haft opholdstilladelse her i landet eller været tilmeldt folkeregistret i længere tid end 3 måneder.

Udlændinge- og Integrationsministeriet finder det rimeligt, at forældre med børn under 8 år, som har indrettet sig på at kunne søge om familiesammenføring, uden at barnet skulle integrationsvurderes, ikke afskæres fra at kunne ansøge herom. Er forælderen kommet til Danmark før den 10. juni 2016, har forælderen derimod tidligere haft mulighed for at søge om familiesammenføring med børn over 8 år, uden at barnet skulle integrationsvurderes, hvis ansøgningen blev indgivet senest 2 år efter, at forælderen opfyldte betingelserne for at opnå familiesammenføring med barnet. Har forælderen i sidstnævnte situation således valgt ikke at få barnet tidligt til Danmark, vil familiesammenføring kun være muligt, hvis der er ganske særlige grunde til at fravige den fremadrettede ansøgningsfrist på 3 måneder.

Udlændinge- og Integrationsministeriet finder yderligere, at overgangsordningen også bør omfatte børn, der er meddelt afslag på opholdstilladelse efter afskaffelsen af 2-årsfristen, dvs. i perioden fra den 10. juni

2016 til lovens ikrafttræden, under henvisning til, at der ikke var grundlag for en vellykket integration her i landet.

Endelig skal der tages højde for de sager, der er under behandling ved lovens ikrafttræden og således ikke er endelig afgjorte. Af retssikkerhedsmæssige grunde bør disse sager omfattes af den nye ordning.

Det foreslås derfor for det første, at sager, der er verserende i Udlændingestyrelsen på tidspunktet for lovens ikrafttræden den 1. januar 2020, skal afgøres efter den nye ordning, således at der ikke skal foretages en integrationsvurdering, og der ses bort fra, hvis den herboende forælder på tidspunktet for ansøgningens indgivelse har haft opholdstilladelse her i landet eller, hvis den herboende forælder har dansk indfødsret eller statsborgerskab i et af de andre nordiske lande, har været tilmeldt folkeregistret i længere tid end 3 måneder.

Der henvises til den foreslåede bestemmelse i § 2, stk. 2, nr. 1.

Det foreslås for det andet, at børn, der i perioden fra den 10. juni 2016 til den 1. januar 2020 er meddelt afslag på opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2, under henvisning til, at der ikke var grundlag for en vellykket integration her i landet, kan meddeles opholdstilladelse her i landet, hvis der indgives ansøgning herom senest 3 måneder fra lovens ikrafttræden den 1. januar 2020, dvs. den 1. april 2020.

Der henvises til den foreslåede bestemmelse i § 2, stk. 2, nr. 2.

For det tredje foreslås det, at klager over afslag på opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2, under henvisning til, at der ikke var grundlag for en vellykket integration her i landet, jf. udlændingelovens § 9, stk. 20, der er truffet af Udlændingestyrelsen i perioden fra den 10. juni 2016 til lovens ikrafttræden den 1. januar 2020, og som er verserende i Udlændingenævnet den 1. januar 2020, skal afgøres efter den nye ordning.

Udlændingenævnet skal i sådanne tilfælde hjemvise sagen til Udlændingestyrelsen med henblik på, at styrelsen i første instans tager stilling til, om de øvrige betingelser for opholdstilladelse er opfyldt, dog således at der ses bort fra, hvis den herboende forælder på tidspunktet for ansøgningens indgivelse har haft opholdstilladelse her i landet eller, hvis den herboende forælder har dansk indfødsret eller statsborgerskab i et af de andre nordiske lande, har været tilmeldt folkeregistret i længere tid end 3 måneder.

Der henvises til den foreslåede bestemmelse i § 2, stk. 2, nr. 3.

For det fjerde foreslås det, at børn af forældre, der er meddelt opholdstilladelse her i landet eller, hvis forælderen har dansk indfødsret eller statsborgerskab i et af de andre nordiske lande, er tilmeldt folkeregistret den 10. juni 2016 eller senere, dvs. efter afskaffelsen af 2-årsfristen, kan meddeles opholdstilladelse efter § 9, stk. 1, nr. 2, hvis der ansøges herom senest 3 måneder efter, at den nye ordning om familiesammenføring med børn træder i kraft den 1. januar 2020, dvs. senest den 1. april 2020, og hvis barnet er over 8 år på tidspunktet for lovens ikrafttræden.

Der henvises til de foreslåede bestemmelser i § 2, stk. 2, nr. 4, og § 2, stk. 5.

For det femte foreslås det, at børn af forældre, der er meddelt opholdstilladelse her i landet eller, hvis forælderen har dansk indfødsret eller statsborgerskab i et af de andre nordiske lande, er tilmeldt folkeregistret, kan meddeles opholdstilladelse efter § 9, stk. 1, nr. 2, hvis der ansøges herom senest 3 måneder efter, at den nye ordning om familiesammenføring med børn træder i kraft den 1. januar 2020, dvs. senest den 1. april 2020, og hvis barnet er under 8 år på tidspunktet for lovens ikrafttræden.

Der henvises til de foreslåede bestemmelser i § 2, stk. 2, nr. 5, og § 2, stk. 5.

Familiesammenføring efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2, vil for alle de nævnte overgangsordninger forudsætte, at betingelserne for opholdstilladelse i øvrigt er opfyldt, herunder kravet om forældremyndighed og kravene om selvforsørgelse og bolig. Familiesammenføring kan således, såfremt væsentlige hensyn taler derfor, efter udlændingelovens § 9, stk. 19, betinges af, at den herboende person ikke modtager hjælp efter lov om aktiv socialpolitik eller integrationsloven, i tiden indtil ansøgeren meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse bortset fra visse enkeltstående ydelser af mindre beløbsmæssig størrelse, og at den herboende person godtgør at råde over en selvstændig bolig af rimelig størrelse. Det kan f.eks. være tilfældet, hvis der ikke har været forudgående kontakt mellem den herboende forælder og det pågældende barn i en lang periode forud for ansøgningen om familiesammenføring. Vurderingen af selvforsørgelses- og boligkravet vil i så fald skulle vurderes på grundlag af de aktuelle forhold.

De grundlæggende tidsmæssige betingelser skal også være opfyldt. Har forælderen opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 3 (midlertidig beskyttelsesstatus), skal forælderen have haft opholdstilladelse i mere end de sidste 3 år, jf. udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2, litra d. Har forælderen opholdstilladelse med henblik på midlertidigt ophold efter andre bestemmelser end §§ 7 og 8, skal forælderen have opnået tidsubegrænset opholdstilladelse, jf. udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2, litra e.

Der henvises til den foreslåede bestemmelse i § 2, stk. 3.

Kravet om, at barnet skal være under 15 år, skal også være opfyldt på tidspunktet for ansøgningens indgivelse. For de børn, der i perioden fra den 10. juni 2016 til den 1. januar 2020 er meddelt afslag på opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2, under henvisning til, at der ikke var grundlag for en vellykket integration her i landet, og hvor der således allerede har været indgivet ansøgning om opholdstilladelse, vil 15-årskravet dog skulle vurderes i forhold til tidspunktet for indgivelse af den oprindelige ansøgning. Det vil være et krav, at barnet ikke er fyldt 18 år på tidspunktet for indgivelse af den nye ansøgning.

Der henvises til den foreslåede bestemmelse i § 2, stk. 4.

Det forudsættes i øvrigt, at sagsbehandlingen tilrettelægges således, at verserende sager om familiesammenføring med børn og afgjorte sager om familiesammenføring med børn, hvor der siden den 10. juni 2016 er meddelt afslag på opholdstilladelse under henvisning til, at der ikke var grundlag for en vellykket integration, og hvor der indgives en ny ansøgning efter lovens ikrafttræden, behandles hurtigst muligt. Disse sager vil derfor som udgangspunkt blive behandlet forud for ansøgninger, hvor der første gang ansøges om familiesammenføring med et barn efter, at loven er trådt i kraft.

Udlændinge- og Integrationsministeriet finder i den forbindelse, at der er et særligt hensyn at tage til de familier, der tidligere har ansøgt om opholdstilladelse i Danmark, og hvor børnene har fået afslag på familiesammenføring på grund af kravet om vellykket integration. Der er tale om familier, som i længere tid har ønsket at bo sammen i Danmark.

3. Forholdet til Danmarks internationale forpligtelser

3.1. Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8

Efter artikel 8, stk. 1, i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention har enhver ret til respekt for bl.a. sit privatliv og familieliv. Det følger endvidere af artikel 8, stk. 2, at ingen offentlig myndighed må gøre indgreb i udøvelsen af denne ret, medmindre det sker i overensstemmelse med loven og er nødvendigt i et demokratisk samfund af hensyn til den nationale sikkerhed, den offentlige tryghed eller landets økonomiske velfærd, for at forebygge uro eller forbrydelse, for at beskytte sundheden eller sædeligheden eller for at beskytte andres rettigheder og friheder.

Retten til et familieliv omfatter efter Menneskerettighedsdomstolens praksis retten til at opretholde et eksisterende familieliv, f.eks. ved at staten undlader at udvise et familiemedlem, samt i visse situationer statens positive forpligtelse til at tilvejebringe de nødvendige forudsætninger for at udøve et familieliv, f.eks. ved at staten giver et familiemedlem opholdstilladelse. Medlemsstaterne har dog en relativt bred skønsmargin i denne henseende.

Det kan udledes af Menneskerettighedsdomstolens praksis, at bestemmelsen ikke indebærer en generel og ubetinget ret til familiesammenføring, da familier ikke efter artikel 8 har en umiddelbar ret til at vælge det land, hvori de vil udøve deres familieliv. Der skal i hver enkelt sag, hvor en udlænding søger om familiesammenføring med en herboende person, foretages en konkret vurdering af, om det på baggrund af sagens samlede omstændigheder er proportionalt – bl.a. ud fra Danmarks interesse i at kontrollere indvandringen – at meddele afslag på opholdstilladelse. Menneskerettighedsdomstolen lægger i sin praksis i den forbindelse vægt på en flerhed af momenter, herunder:

– konsekvenserne for familielivet, herunder om det i praksis vil blive brudt,

– tidspunktet for familielivets etablering,

– årsagen til den adskillelse, der nu ønskes tilendebragt, herunder om det skyldes den herboende persons eget frie valg,

– karakteren og omfanget af parternes tilknytning til den stat, der søges om familiesammenføring i,

– den indrejsendes kulturelle og familiemæssige tilknytning til oprindelsesstaten,

– momenter som immigrationskontrol, herunder om der er sket en overtrædelse af statens lovgivning om immigration,

– om der foreligger hensyn til den offentlige orden, der taler for udelukkelse fra statens område,

– om den indrejsende er mindreårig eller på anden måde afhængig af den herboende person,

– om der foreligger uoverstigelige hindringer for at udøve familielivet i et andet land, samt

– om der er noget til hinder for, at den herboende person rejser til det land, hvor udlændingen opholder sig.

De anførte momenter er nærmere beskrevet i Jon Fridrik Kjølbro: Den Europæiske Menneskerettighedskonvention – for praktikere, 4. udgave 2017, side 925f med henvisning til praksis. Der henvises for en beskrivelse af Menneskerettighedsdomstolens praksis endvidere til Peer Lorenzen m.fl., Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, 3. udgave 2011, side 740ff.

Efter forslaget indføres der en ny ordning for familiesammenføring med børn, hvorefter der i tilfælde, hvor barnet og en af barnets forældre eller en anden fast omsorgsperson bor i hjemlandet eller et andet land, som udgangspunkt kun kan gives opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2, hvis der ansøges herom senest 3 måneder efter, at den anden forælder er meddelt opholdstilladelse i Danmark eller, hvis den anden forælder har dansk indfødsret eller statsborgerskab i et af de andre nordiske lande, er tilmeldt folkeregistret.

Efter forslaget gælder 3-månedersfristen for familiesammenføring ikke, hvis ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler herfor.

Der vil således skulle foretages en konkret vurdering af, om en ansøgning om familiesammenføring, der er indgivet efter udløbet af 3-månedersfristen, kan imødekommes, uanset at 3-månedersfristen ikke

er overholdt. Det vil eksempelvis kunne være tilfældet, hvis barnet og forælderen ellers henvises til at leve som familie i et land, hvor forælderen ikke har mulighed for at indrejse og tage ophold. Det vil eksempelvis også kunne være tilfældet, hvis det på grund af alvorlig sygdom eller alvorligt handicap vil være humanitært uforsvarligt at henvise forælderen til at tage ophold i et andet land, hvor den pågældende ikke kan tilbydes pasnings- eller behandlingsmuligheder. Tilsvarende vil det eksempelvis kunne være tilfældet, hvis forælderen har samvær af et vist omfang med eller forældremyndighed over mindreårige børn, der er bosiddende i Danmark.

Det er på den baggrund Udlændinge- og Integrationsministeriets opfattelse, at den foreslåede frist for indgivelse af ansøgning om familiesammenføring er forenelig med Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8.

3.2. FN's konvention om barnets rettigheder (FN's børnekonvention)

I præamblen til FN's børnekonvention anføres det, at familien – som den grundlæggende enhed i samfundet og naturlige ramme for alle sine medlemmers og særligt børns vækst og trivsel – bør gives den nødvendige beskyttelse og hjælp, og at barnet med henblik på fuld og harmonisk udvikling af sin personlighed bør vokse op i et familiemiljø.

Det grundlæggende hensyn til barnets tarv fastslås i artikel 3, stk. 1, i FN's børnekonvention, hvorefter barnets tarv i alle foranstaltninger vedrørende børn, hvad enten disse udøves af offentlige eller private institutioner for social velfærd, domstole, forvaltningsmyndigheder eller lovgivende organer, skal komme i første række.

Efter artikel 9, stk. 3, i FN's børnekonvention, skal deltagerstaterne respektere retten for et barn, der er adskilt fra den ene eller begge forældre, til at opretholde regelmæssig personlig forbindelse og direkte kontakt med begge forældre, undtagen hvis dette strider mod barnets tarv.

Det følger af artikel 10, stk. 1, i FN's børnekonvention, at ansøgninger fra et barn eller dettes forældre om indrejse i eller udrejse fra en deltagende stat med henblik på familiesammenføring skal behandles på en positiv, human og hurtig måde af deltagerstaterne. Deltagerstaterne skal endvidere sikre, at indgivelse af en sådan ansøgning ikke medfører negative virkninger for ansøgere og deres familiemedlemmer. Efter artikel 10, stk. 2, skal et barn, hvis forældre har fast bopæl i forskellige stater, have ret til, undtagen under særlige omstændigheder, regelmæssigt at have personlig forbindelse og direkte kontakt med begge forældre. Med henblik herpå skal deltagerstaterne respektere barnets og dets forældres ret til at forlade et hvilket som helst land, herunder deres eget, og til at indrejse i deres eget land. Retten til at forlade et hvilket som helst land skal kun underkastes sådanne begrænsninger, som er fastsat ved lov, og som er nødvendige for at beskytte den nationale sikkerhed, den offentlige orden (ordre public), folkesundheden eller sædeligheden, eller andre personers rettigheder og friheder, og som er i overensstemmelse med de øvrige rettigheder, der er anerkendt i konventionen.

Efter artikel 12, stk. 1, i FN's børnekonvention har et barn, der er i stand til at udforme sine egne synspunkter, retten til frit at udtrykke disse synspunkter i alle forhold, der vedrører barnet. Barnets synspunkter skal tillægges passende vægt i overensstemmelse med dets alder og modenhed.

Menneskerettighedsdomstolen inddrager i praksis en række internationale retskilder ved fortolkningen af Den Europæiske Menneskerettighedskonvention. Således fortolkes bl.a. Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8 om retten til respekt for familielivet i relation til retten til familiesammenføring af børn og forældre i lyset af børnekonventionen, jf. f.eks. *Maumousseau and Washington v.* France (appl. no. 39388/05).

Børnekonventionens bestemmelser er imidlertid fokuseret på børns behov, jf. bl.a. hensynet til barnets tarv i artikel 3. Børnekonventionen indeholder således bestemmelser, der uden at regulere retten til familieliv, jf. Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8, efter omstændighederne kan få betydning for retten til familiesammenføring.

4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Lovforslaget forventes samlet set at have ingen eller begrænsede økonomiske konsekvenser for det offentlige.

Lovforslaget forventes på kort sigt at medføre begrænset merudgifter i Udlændingestyrelsen i forbindelse med øget sagsbehandling som følge af overgangsordningen, jf. pkt. 2.1.3. På længere sigt forventes lovforslaget at være udgiftsneutralt. Merudgifterne på kort sigt afholdes inden for de eksisterende økonomiske rammer.

Lovforslaget forventes samlet set at have ingen eller begrænsede implementeringskonsekvenser for det offentlige.

Lovforslaget medfører implementeringskonsekvenser for det offentlige i form af indførelsen af en frist på 3 måneder for indgivelse af ansøgning i sager om familiesammenføring med børn. Ændringen vurderes at have begrænsede positive implementeringskonsekvenser for det offentlige.

Lovforslaget medfører endvidere implementeringskonsekvenser for det offentlige i form af indførelsen af en overgangsordning for børn af visse herboende forældre. Ændringen vurderes på kort sigt at have begrænsede negative implementeringskonsekvenser for det offentlige i forbindelse med øget sagsbehandling.

Lovforslaget vurderes at følge principperne for digitaliseringsklar lovgivning.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget har ingen økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Indførelse af en tidsfrist for indgivelse af ansøgning i visse sager om familiesammenføring med børn betyder, at reglerne bliver mere klare og gennemskuelige, og at det er lettere for forældrene at indrette sig herefter.

Der vil på udlændingemyndighedernes portal nyidanmark.dk blive orienteret om, at forældre i forbindelse med ansøgning om opholdstilladelse til mindreårige børn skal være opmærksomme på, at der gælder en tidsfrist for indgivelse af ansøgning herom. Der vil på nyidanmark.dk endvidere blive orienteret om overgangsordningerne og om tidsfristen for at ansøge for dem, der efter overgangsordningerne selv skal indgive ansøgning.

På tilsvarende vis vil Udlændingestyrelsen i relevante ansøgningsskemaer vejlede om, at der gælder en tidsfrist for at indgive ansøgning om opholdstilladelse, så forældre, der ønsker deres børn til Danmark, kan iagttage denne frist.

Udlændingestyrelsen vil endvidere i de tilfælde, hvor der allerede er indgivet et ansøgningsskema, og hvor ansøgeren har oplyst at have mindreårige børn, men hvor barnet ikke samtidig har indgivet ansøgning om opholdstilladelse, vejlede om ansøgningsfristen i forbindelse med meddelelsen af opholdstilladelse til forælderen.

7. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

8. Forholdet til EU-retten

Den foreslåede frist på 3 måneder finder ikke anvendelse i forhold til udlændinge omfattet af EU-retten, herunder associeringsaftalekomplekset mellem EU og Tyrkiet. Associeringsaftalekomplekset omfatter den aftale, som Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Tyrkiet indgik den 12. september 1963 for at styrke de økonomiske og handelsmæssige forbindelser mellem EU og Tyrkiet, herunder gradvist at gennemføre arbejdskraftens frie bevægelighed, samt senere tillægsretsakter dertil, herunder tillægsprotokol af 23. november 1970, som trådte i kraft i forhold til Danmark den 1. januar 1973, hvor Danmark blev medlem af EF, og Associeringsrådets afgørelse nr. 1/80 af 19. september 1980, som blev vedtaget inden for rammerne af associeringsaftalen og trådte i kraft den 1. december 1980.

9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 23. august 2019 til den 20. september 2019 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer mv.:

Advokatsamfundet, Amnesty Nu, Amnesty International, Asylret, Bedsteforældre for Asyl, Børnerådet, Børne- og Kulturchefforeningen, Børns Vilkår, Centralorganisationernes Fællesudvalg CFU, Danes Worldwide, Danmarks Biblioteksforening, Danmarks Rederiforening, Danmarks Rejsebureau Forening, Danner, Danmarks Arbejdsgiverforening, Dansk Flygtningehjælp, DFUNK – Dansk Flygtningehjælp Ungdom, Dansk Psykiatrisk Selskab, Dansk Psykolog Forening, Dansk Socialrådgiverforening, Dansk Tyrkisk Islamisk Stiftelse, Danske Advokater, Danske Regioner, Den Danske Dommerforening, Den Danske Europabevægelse, Den Danske Helsinki-Komité for Menneskerettigheder, Den Katolske Kirke i Danmark, Det Kriminalpræventive Råd, DIGNITY – Dansk Institut Mod Tortur, Dokumentations- og Rådgivningscentret om Racediskrimination, Dommerfuldmægtigforeningen, Domstolsstyrelsen, Familieretshuset, Finansrådet, Flygtningenævnet, Folkehøjskolernes Forening i Danmark, Foreningen af Offentlige Anklagere, Foreningen af Udlændingeretsadvokater, Færøernes Landsstyre, HK/Danmark, Indvandrermedicinsk klinik, Odense Universitetshospital, Indvandrerrådgivningen, Instituttet for Menneskerettigheder, International Organization for Migration (IOM), Kirkernes Integrationstjeneste, KL, Knud Vilby (på vegne af Fredsfonden), Kvinfo, Kvindernes International Liga for Fred og Frihed (Kvindefredsligaen), Landsforeningen Adoption & Samfund, Landsforeningen af Forsvarsadvokater, Landsforeningen "Et barn To forældre", Landsorganisation af kvindekrisecentre (LOKK), Mellemfolkeligt Samvirke, Naalakkersuisut (Grønlands Selvstyre), Plums Fond for fred, økologi og bæredygtighed (tidl. Fredsfonden), PRO-Vest, Præsidenten for Vestre Landsret, Præsidenten for Østre Landsret, RED Rådgivning, Red Barnet, Refugees Welcome, Retspolitisk Forening, Rigsadvokaten, Rigspolitiet, Røde Kors, Rådet for Etniske Minoriteter, Samarbejdsgruppen om Børnekonventionen, SOS Racisme, Udlændingenævnet, United Nation Childrens Fund (UNICEF), Work-live-stay southern denmark, Ældresagen, Ægteskab uden grænser, Aarhus kommune – Socialforvaltningen, Aarhus Erhverv /International Community, 3 F og samtlige byretter.

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen af betydning
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen af betydning
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Indførelse af en tidsfrist for indgivelse af ansøgning i visse sager om familiesammenføring med børn betyder, at reglerne bliver mere klare og gennemskuelige, og at det er lettere for forældrene at indrette sig herefter. Der vil på udlændingemyndighedernes portal nyidanmark.dk og i relevante ansøgningsskemaer blive vejledt om fristen.	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen

Forholdet til EU-retten	Den foreslåede frist på 3 måneder finder ikke anvendelse i forhold til udlændinge omfattet af EU-retten, herunder associeringsaftalekomplekset mellem EU og Tyrkiet, jf. pkt. 8 ovenfor.	
Går videre end minimumskrav i EU-regulering	JA	NEJ X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2, kan der efter ansøgning gives opholdstilladelse til et ugift mindreårigt barn under 15 år af en i Danmark fastboende person eller dennes ægtefælle, når barnet bor hos forældremyndighedens indehaver og ikke gennem fast samlivsforhold har stiftet selvstændig familie, og når den i Danmark fastboende person har dansk indfødsret, har statsborgerskab i et af de andre nordiske lande, har opholdstilladelse efter § 7, stk. 1 eller 2, eller § 8, har haft opholdstilladelse efter § 7, stk. 3, i mere end de sidste 3 år, eller har tidsubegrænset opholdstilladelse eller opholdstilladelse med mulighed for varigt ophold.

Hvis barnet og en af barnets forældre er bosiddende i hjemlandet eller et andet land, og barnet er over 8 år, kan opholdstilladelse efter stk. 1, nr. 2, kun gives, hvis barnet har eller har mulighed for at opnå en sådan tilknytning til Danmark, at der er grundlag for en vellykket integration her i landet, jf. udlændingelovens § 9, stk. 20, 1. pkt. Ved vurderingen skal der lægges vægt på barnets og begge forældres forhold, jf. § 9, stk. 20, 2. pkt.

Efter § 9, stk. 20, 3. pkt. gælder 1. og 2. pkt. ikke, hvis ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler derimod.

Det foreslås at nyaffatte bestemmelsen i udlændingelovens *§ 9, stk. 20*, således at et barn, som opholder sig i hjemlandet eller et andet land sammen med den ene af forældrene eller anden fast omsorgsperson, medmindre ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler herfor, kun kan gives opholdstilladelse efter stk. 1, nr. 2, hvis der ansøges herom senest 3 måneder efter, at den anden forælder er meddelt opholdstilladelse her i landet eller, hvis den herboende forælder har dansk indfødsret eller statsborgerskab i et af de andre nordiske lande, er tilmeldt folkeregistret. Fristen regnes dog fra et senere tidspunkt, når forælderen er meddelt opholdstilladelse efter § 7, stk. 3, når forælderen er meddelt opholdstilladelse med henblik på midlertidigt ophold efter andre bestemmelser end §§ 7 og 8, eller når barnet er født efter, at forælderen er meddelt opholdstilladelse her i landet eller, hvis forælderen har dansk indfødsret eller statsborgerskab i et af de andre nordiske lande, er tilmeldt folkeregistret, jf. nedenfor om forslaget til § 9, stk. 20, nr. 1-3.

Forslaget indebærer, at der i tilfælde, hvor barnet og en af barnets forældre eller anden fast omsorgsperson bor i hjemlandet eller et andet land, som udgangspunkt kun kan gives opholdstilladelse til et barn under 15 år efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2, hvis der ansøges herom senest 3 måneder efter, at

den anden forælder er meddelt opholdstilladelse her i landet eller, hvis den anden forælder har dansk indfødsret eller statsborgerskab i et af de andre nordiske lande, er tilmeldt folkeregistret.

Forslaget betyder også, at kravet om vellykket integration afskaffes, og at der derfor fremover ikke skal foretages en vurdering af, om barnet har eller har mulighed for at opnå en sådan tilknytning til Danmark, at der er grundlag for en vellykket integration her i landet.

Som det fremgår af den foreslåede bestemmelse, er det en forudsætning for dens anvendelse, at barnet og en af barnets forældre eller anden fast omsorgsperson bor i hjemlandet eller et andet land.

Det er ikke enhver anden mulig omsorgsperson, som barnet kan henvises til at tage ophold sammen med. Ved vurderingen af, om der er andre omsorgspersoner, som barnet kan henvises til at tage ophold sammen med, skal det indgå, om der gennem opvæksten har været daglig eller tæt regelmæssig kontakt mellem barnet og den pågældende, og om hensynet til barnets tarv taler imod at henvise barnet til at bo sammen med den pågældende. Det vil være en forudsætning, at den pågældende gennem en længere periode og kontinuerligt har taget del i den faste omsorg for barnet. Et barn kan således bl.a. ikke henvises til at tage ophold hos slægtninge eller andre, som barnet kun har set i forbindelse med weekendophold.

Forslaget betyder således, at der i tilfælde, hvor barnet og en af barnets forældre eller anden fast omsorgsperson bor i hjemlandet eller et andet land, kun kan meddeles opholdstilladelse til børn under 15 år, hvis der ansøges herom inden for fristen på 3 måneder. Der vil kun kunne meddeles opholdstilladelse til et barn under 15 år efter udløbet af fristen på 3 måneder, hvis ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler herfor, jf. nedenfor.

3-månedersfristen regnes fra den dato, hvor den forælder, der bor eller har til hensigt at bo i Danmark, er meddelt opholdstilladelse her i landet eller, hvis forælderen har dansk indfødsret eller statsborgerskab i et af de andre nordiske lande, er tilmeldt folkeregistret, jf. dog nedenfor om forslaget til § 9, stk. 20, nr. 1-3.

Fristen regnes fra Udlændingestyrelsens afgørelse om, at forælderen er meddelt opholdstilladelse i Danmark. F.eks. vil en forælder, der meddeles opholdstilladelse her i landet den 1. februar 2020, skulle ansøge om familiesammenføring med barnet senest den 1. maj 2020. Ansøges der først efter dette tidspunkt, vil der kun kunne meddeles opholdstilladelse, hvis der foreligger ganske særlige grunde, jf. nedenfor.

3-månedersfristen gælder, uanset om forælderen er meddelt opholdstilladelse og allerede er indrejst i Danmark, eller om forælderen er meddelt opholdstilladelse, men fortsat opholder sig i hjemlandet eller et andet land og således endnu ikke er indrejst her i landet.

Har forælderen dansk indfødsret eller statsborgerskab i et af de andre nordiske lande regnes 3-månedersfristen fra den dato, hvor den pågældende er tilmeldt folkeregistret som indrejst her i landet. Vender en dansk statsborger således tilbage til Danmark efter et længerevarende udlandsophold, hvor den pågældende har været frameldt folkeregistret, vil datoen for gentilmeldingen til folkeregistret være afgørende for, hvornår fristen regnes fra.

Det fremgår af § 22, stk. 1, i lov om Det Centrale Personregister, jf. lovbekendtgørelse nr. 646 af 2. juni 2017 (CPR-loven), at der ved tilflytning fra udlandet som tilflytningsdato skal registreres datoen for indrejse med de i stk. 2 og 3 nævnte undtagelser, der vedrører henholdsvis flygtninge og udlændinge, der opnår opholdstilladelse efter indrejsen. Da registrering i folkeregistret bl.a. forudsætter, at vedkommende har en bopæl eller et fast opholdssted her i landet, jf. CPR-lovens § 16, stk. 5, er det således ikke tidspunktet for anmeldelse af flytning til Danmark, men det faktiske indrejsetidspunkt, der vil være afgørende for 3-månedersfristens begyndelse.

For danske og nordiske statsborgere, der er tilmeldt folkeregistret i forbindelse med deres fødsel, betyder dette på den ene side, at fristen regnes fra forælderens egen fødsel og således allerede vil være udløbet under forælderens barndom. På den anden side betyder den foreslåede § 9, stk. 20, nr. 3, at fristen regnes fra barnets fødsel, når dette tidspunkt ligger efter det tidspunkt, hvor forælderen blev tilmeldt folkeregistret.

Det foreslås derfor, at allerede herboende forældre med dansk indfødsret eller statsborgerskab i et af de andre nordiske lande vil kunne søge familiesammenføring med deres eventuelle udenlandske børn inden for en frist på 3 måneder fra lovens ikrafttræden. Der henvises i den forbindelse til lovforslagets § 2, stk. 2, nr. 4 og 5, og de tilhørende bemærkninger.

Hvis der er søgt om familiesammenføring inden for 3-månedersfristen, og der meddeles afslag på opholdstilladelse på grund af manglende opfyldelse af forsørgelses- eller boligkravet, jf. udlændingelovens § 9, stk. 19, vil 3-månedersfristen anses for overholdt, hvis disse betingelser efterfølgende opfyldes, og den nye ansøgning om opholdstilladelse til barnet indgives uden unødigt ophold efter, at betingelserne er opfyldt.

Det samme gør sig gældende, hvis der er søgt om familiesammenføring inden for 3-månedersfristen, og der meddeles afslag på opholdstilladelse efter bestemmelserne i udlændingelovens § 9, stk. 21-23.

Udlændingelovens § 9, stk. 21-22, har til hensigt at beskytte hensynet til barnets tarv, når barnet tidligere har haft opholdstilladelse efter § 9, stk. 1, nr. 2, der er bortfaldet efter § 17, samt når opholdstilladelse åbenbart vil stride mod barnets tarv.

Udlændingelovens § 9, stk. 23, er til hinder for meddelelse af opholdstilladelse efter § 9, stk. 1, nr. 2, når den herboende forælder eller dennes ægtefælle eller samlever inden for de seneste 10 år er idømt frihedsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for seksuelle overgreb eller anden personfarlig kriminalitet mod mindreårige børn.

Det vil bero på en konkret vurdering, om den nye ansøgning er indgivet uden unødigt ophold. Som udgangspunkt forudsætter dette, at ansøgningen er indgivet inden 3 måneder efter, at betingelserne er opfyldt, men der kan være tilfælde, hvor der er gode grunde til, at ansøgningen først er indgivet efter dette tidspunkt. Tidspunktet for ansøgningens indgivelse og årsagen til det senere indgivelsestidspunkt skal indgå i vurderingen af, om ansøgningen kan anses for indgivet uden unødigt ophold.

Er opholdstilladelse tidligere afslået efter udlændingelovens § 9, stk. 21-22, der vedrører barnets tarv, vil det skulle indgå i vurderingen, hvornår forælderen med rimelighed kan anses for at være vidende om at forholdene er ændrede på en sådan måde, at det ikke længere vil være stridende mod barnets tarv at meddele opholdstilladelse. På samme vis vil det i forhold til udlændingelovens § 9, stk. 23, der vedrører en karensperiode på 10 år ved dom for seksuelle overgreb eller anden personfarlig kriminalitet mod mindreårige børn, skulle indgå i vurderingen, hvorvidt forælderen med rimelighed kan anses for på et tidligere tidspunkt at have været bekendt med sådanne ændrede forhold, der eventuelt kunne føre til dispensation for karensperioden på 10 år i overensstemmelse med gældende praksis, f.eks. hvis den pådømte kriminalitet skyldtes en psykisk lidelse, som i mellemtiden er kureret, eller misbrug af alkohol eller narkotika, som nu er ophørt.

Efter den foreslåede nye bestemmelse i § 9, stk. 20, 1. pkt., gælder 3-månedersfristen ikke, hvis ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler herfor. Det er ikke muligt fuldstændig udtømmende at angive de tilfælde, hvor der foreligger sådanne ganske særlige grunde, at 3-månedersfristens kan fraviges, men det vil navnlig være de tilfælde, hvor det vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser at meddele afslag på opholdstilladelse til barnet.

Det kan f.eks. være tilfældet, hvis barnet og forælderen ellers henvises til at leve som familie i et land, hvor forælderen ikke har mulighed for at indrejse og tage ophold sammen med barnet. Det kan eksempelvis være tilfældet, hvis forælderen i Danmark har opholdstilladelse som flygtning eller med beskyttelsesstatus (udlændingelovens §§ 7 og 8) og ikke har mulighed for at indrejse eller tage ophold med barnet i hjemlandet eller et andet land.

Endvidere kan det f.eks. være tilfældet, hvis det på grund af alvorlig sygdom eller alvorligt handicap ikke vil være humanitært forsvarligt at henvise forælderen til at tage ophold i et andet land, hvor den pågældende ikke kan tilbydes pasnings- eller behandlingsmuligheder.

Ligeledes kan den omstændighed, at forælderen har forældremyndighed over eller samværsret med andre mindreårige børn bosiddende i Danmark, indebære, at 3-månedersfristen skal fraviges. Der kan således i overensstemmelse med hidtidig praksis ses bort fra kravet bl.a., hvis forælderen ikke har mulighed for at tage ophold i hjemlandet eller et andet land sammen med andre herboende mindreårige børn, som forælderen har forældremyndighed over eller samvær med, f.eks. halvsøskende. Endvidere kan der ses bort fra 3-månedersfristen, hvis forælderens herboende ægtefælle har samvær med mindreårige særbørn, som bor i Danmark.

Der kan også være tilfælde, hvor det må lægges til grund, at det ikke vil være muligt eller rimeligt at henvise barnet til at bo sammen med forælderen eller en anden fast omsorgsperson i hjemlandet eller et andet land. Det kan f.eks. være tilfældet, hvis den forælder, der er meddelt opholdstilladelse i Danmark eller, hvis forælderen har dansk indfødsret eller statsborgerskab i et af de andre nordiske lande, er tilmeldt folkeregistret, vedvarende eller i længere tid reelt har været den eneste omsorgsperson for barnet, eller hvis forælderen i hjemlandet eller et andet land ikke vil eller evner at varetage omsorgen for barnet, således at afslag på opholdstilladelse vil betyde, at barnet reelt er uden en fast omsorgsperson i hjemlandet eller et andet land. I denne situation skal 3-månedersfristen fraviges. Det gælder også, selvom Danmarks internationale forpligtelser ikke vil være til hinder for at henvise forælderen, der er meddelt opholdstilladelse eller, hvis forælderen har dansk indfødsret eller statsborgerskab i et af de andre nordiske lande, er tilmeldt folkeregistret, til at udøve familielivet sammen med barnet i hjemlandet eller et andet land.

Det betyder bl.a., at 3-månedersfristen skal fraviges, hvis en ansøgning om familiesammenføring til et barn indgives efter udløbet af fristen i en situation, hvor den af barnets forældre, hos hvem barnet har sin bopæl, meddeles ægtefællesammenføring her i landet med en person, der ikke er barnets forælder, og barnet ikke tidligere eller hidtil har haft et familieliv med den anden forælder eller en anden fast omsorgsperson, og hensynet til barnets tarv taler imod at henvise barnet til at etablere et familieliv med den anden forælder i hjemlandet eller et andet land.

Tilsvarende skal 3-månedersfristen fraviges, hvis der efter udløbet af 3-månedersfristen sker grundlæggende ændringer af omsorgsforholdene for barnet i hjemlandet, som betyder, at barnet i realiteten er uden en forælder eller anden fast omsorgsperson i hjemlandet.

Det kan f.eks. være tilfældet, hvis forælderen eller en anden, der hidtil har været barnets faste omsorgsperson i hjemlandet, f.eks. en nær slægtning, ikke har været eller ikke længere er i stand til at tage sig af barnet på grund af dødsfald, sygdom, handicap, længerevarende frihedsstraf eller lignende. Det kan bl.a. også være tilfældet, hvis forælderen eller en anden, der hidtil har været barnets faste omsorgsperson i hjemlandet, udsætter barnet for overgreb eller vanrøgt m.v., eller hvis der foreligger oplysninger, der giver grund til at antage, at barnet vil blive eller er blevet tvangsfjernet fra den anden forælder eller den faste omsorgsperson, som barnet hidtil har opholdt sig hos.

Den omstændighed, at forælderen eller en anden, der hidtil har været barnets faste, primære omsorgsper-

son i hjemlandet, f.eks. en nær slægtning, blot erklærer, at den pågældende ikke længere ønsker barnet hos sig, kan ikke i sig selv bevirke, at det må lægges til grund, at barnet vil være uden forælder eller anden omsorgsperson, hvis barnet hidtil er vokset op hos den pågældende. Det vil bero på en konkret vurdering af de øvrige omstændigheder i sagen.

Fravigelse af 3-månedersfristen som følge af grundlæggende ændringer af omsorgsforholdene for barnet i hjemlandet forudsætter, at der er tale om en aktuel ændring af omsorgsforholdene, og at ansøgning om opholdstilladelse til barnet indgives uden unødigt ophold efter, at forælderen, der er meddelt opholdstilladelse i Danmark eller, hvis forælderen har dansk indfødsret eller statsborgerskab i et af de andre nordiske lande, er tilmeldt folkeregistret, er blevet bekendt hermed. Forælderen skal således ved dennes kendskab til de ændrede omsorgsforhold tage stilling til, om forælderen ønsker, at barnet skal komme til Danmark. Er der ændrede omsorgsforhold, og indgives ansøgningen uden unødigt ophold efter, at forælderen er blevet bekendt hermed, skal 3-månedersfristen fraviges, uanset om Danmarks internationale forpligtelser ikke vil være til hinder for at henvise den pågældende til at udøve familielivet sammen med barnet i hjemlandet eller et andet land.

Det påhviler forælderen, der er meddelt opholdstilladelse i Danmark eller, hvis forælderen har dansk indfødsret eller statsborgerskab i et af de andre nordiske lande, er tilmeldt folkeregistret, at sandsynliggøre de ændrede omsorgsforhold, herunder hvornår vedkommende blev bekendt hermed. Der vil være tale om en konkret vurdering på baggrund af samtlige omstændigheder i sagen. Det kan bl.a. indgå, om der er dokumentation for de ændrede omsorgsforhold, f.eks. i form af en lægeerklæring, dødsattest, dom eller andre officielle dokumenter, der vedrører de ændrede omsorgsforhold. Hvis det kan lægges til grund, at det ikke er muligt at fremskaffe dokumentation for de ændrede omsorgsforhold, må forælderen søge at sandsynliggøre de ændrede omsorgsforhold på anden måde. Ved denne vurdering kan indgå bl.a. forælderens egne og andres forklaringer, korrespondance med barnet eller andre, herunder tidligere korrespondance, og sandsynligheden for, at omsorgsforholdene er ændret.

Ganske særlige grunde kan endvidere tale for at fravige 3-månedersfristen, hvis forælderen har været forhindret i at ansøge om opholdstilladelse til barnet inden for fristen på grund af forhold, som forælderen ikke selv er herre over. Der kan både være tale om forhindringer af retlig og faktisk karakter.

Forhindringer af retlig karakter kan f.eks. være en aktuel tvist om faderskabet eller forældremyndigheden over barnet, hvor det således ikke er muligt at søge om at få barnet familiesammenført, før faderskabet eller forældremyndigheden er fastlagt. Forælderen skal dog kunne dokumentere, at spørgsmålet om faderskab eller forældremyndigheden har været indbragt for det pågældende lands myndigheder eller for f.eks. en domstol.

Det vil også være en forhindring af retlig karakter, hvis en herboende person, der får et barn, ikke indgiver ansøgning inden for 3-månedersfristen – i disse tilfælde regnet fra barnets fødsel – fordi faderskabet endnu ikke er blevet fastlagt på dette tidspunkt. Den herboende forælder skal i et sådant tilfælde kunne dokumentere, at spørgsmålet om faderskab først er blevet fastlagt efter udløbet af fristen.

Hvis en forælder på ansøgningstidspunktet ikke fremlægger den dokumentation, der kræves for at ansøge om opholdstilladelse til et barn, herunder dokumentation for slægtskab og forældremyndighed, kan Udlændingestyrelsen efter den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 9 g, stk. 3, afvise ansøgningen. Hvis det må lægges til grund, at en forælder ikke kan fremskaffe den nødvendige dokumentation inden for 3-månedersfristen, f.eks. fordi det tager lang tid at fremskaffe dokumentationen fra hjemlandets myndigheder, og af den grund først indgiver ansøgning efter 3-månedersfristens udløb, vil dette også være en sådan ganske særlig grund, der taler for, at 3-månedersfristen skal fraviges, idet forælderen har

været forhindret i at ansøge om opholdstilladelse til barnet inden for fristen på grund af forhold, som forælderen ikke selv er herre over.

Forhindringer af faktisk karakter kan f.eks. være, hvis det sene ansøgningstidspunkt skyldes sygdom hos barnet eller forælderen, der er meddelt opholdstilladelse i Danmark eller, hvis forælderen har dansk indfødsret eller statsborgerskab i et af de andre nordiske lande, er tilmeldt folkeregistret, forudsat at sygdommen har udgjort en reel hindring for at indgive ansøgningen inden for fristen. I sådanne situationer må forælderen fremlægge lægelig dokumentation og sandsynliggøre, at sygdommen har udgjort en reel hindring for at indgive ansøgningen.

Ganske særlige grunde, der fører til fravigelse af 3-månedersfristen, kan også være andre udefrakommende forhold, f.eks. nedbrud af myndighedernes it-baserede ansøgningsløsninger og lignende.

Navnlig når forælderen har indgivet sin egen ansøgning om opholdstilladelse fra udlandet og dér afventet afgørelsen, kan der i visse tilfælde gå længere tid fra Udlændingestyrelsen træffer afgørelse om meddelelse af opholdstilladelse, og til afgørelsen kommer til forælderens kundskab.

Påberåber en forælder sig i forbindelse med en ansøgning om familiesammenføring med et barn, at afgørelsen om forælderens egen opholdstilladelse først kom til dennes kundskab væsentligt senere end afgørelsestidspunktet, vil der kunne meddeles opholdstilladelse, uanset at ansøgningen om familiesammenføring med barnet er indgivet efter udløbet af 3-månedersfristen, når dette forhold kan anses for godtgjort.

Det vil være afgørende, at det væsentligt senere tidspunkt, hvor afgørelsen om opholdstilladelse til forælderen kom til dennes kundskab, kan anses for godtgjort og beror på forhold, som forælderen ikke selv er herre over. Er forælderen f.eks. kort tid efter afgørelsen om opholdstilladelse indkaldt til den relevante repræsentation eller ansøgningscenter for at afhente sin opholdstilladelse, eller er afgørelsen om opholdstilladelse sendt i kopi til forælderens herboende ægtefælle, advokat eller anden partsrepræsentant, vil dette ikke være en ganske særlig grund til ikke at håndhæve 3-månedersfristen. Afgørende er således, hvornår ansøgeren har haft mulighed for at gøre sig bekendt med afgørelsen.

Med væsentlig senere forstås, at 3-månedersfristen vil være afkortet så meget, at dette står i klar modsætning til f.eks. en forælder, der allerede opholder sig her i landet under behandlingen af sin egen ansøgning om opholdstilladelse, og som typisk vil modtage afgørelsen om opholdstilladelse få dage efter, at afgørelsen er overgivet til postbesørgelse.

Det forudsættes, at vurderingen af, om et væsentligt senere kundgørelsestidspunkt kan anses for godtgjort, ikke alene skal bero på forælderens evne til at dokumentere, hvornår denne fik mulighed for at gøre sig bekendt med afgørelsen. I vurderingen kan også indgå Udlændingestyrelsens erfaringer gennem samarbejdet med repræsentationerne med sædvanlige lokale ekspeditionstider og forhold, der kan sandsynliggøre, at en afgørelse om meddelelse af opholdstilladelse har været længe undervejs efter, at afgørelsen er truffet.

Der kan også være tilfælde, hvor forælderen, der er meddelt opholdstilladelse i Danmark eller, hvis forælderen har dansk indfødsret eller statsborgerskab i et af de andre nordiske lande, er tilmeldt folkeregistret, ikke har haft kendskab til barnets opholdssted, f.eks. fordi den anden forælder ikke har ønsket at oplyse herom. I sådanne tilfælde skal forælderen, der har opholdstilladelse i Danmark eller, hvis forælderen har dansk indfødsret eller statsborgerskab i et af de andre nordiske lande, er tilmeldt folkeregistret, søge om familiesammenføring med barnet senest inden udløbet af 3-månedersfristen og i den forbindelse oplyse udlændingemyndighederne om sådanne forhold, hvis forælderen har et ønske om, at barnet skal bo i Danmark. Det må herefter forventes, at forælderen løbende søger at blive genforenet med barnet.

Hvis en fader, der har opholdstilladelse i Danmark eller, hvis faderen har dansk indfødsret eller statsborgerskab i et af de andre nordiske lande, er tilmeldt folkeregistret, først efter udløbet af 3-månedersfristen bliver bekendt med barnets eksistens og ønsker, at barnet skal bo i Danmark, er det som udgangspunkt en forudsætning for at meddele opholdstilladelse, at der ansøges om familiesammenføring med barnet uden unødigt ophold efter, at faderen er blevet bekendt med barnets eksistens, og der foreligger vished omkring faderskabet. Det betyder, at faderen skal dokumentere eller sandsynliggøre, at vedkommende ikke hidtil har kendt til barnets eksistens og også kunne dokumentere slægtskabet.

Fravigelse af 3-månedersfristen som følge af retlige eller faktiske hindringer forudsætter generelt, at ansøgning om opholdstilladelse til barnet indgives uden unødigt ophold efter, at de hindringer, der har betydet, at ansøgningen ikke kunne indgives, er ophørt.

Det vil bero på en konkret vurdering, om ansøgningen i de tilfælde, hvor 3-månedersfristen kan fraviges, fordi ganske særlige grunde taler herfor, er indgivet uden unødigt ophold. Vurderingen heraf svarer til den vurdering, der skal foretages i de tilfælde, hvor der er søgt om familiesammenføring inden for 3-månedersfristen, og der meddeles afslag på opholdstilladelse f.eks. på grund af manglende opfyldelse af forsørgelses- eller boligkravet, hvorefter betingelserne efterfølgende opfyldes, og den nye ansøgning om opholdstilladelse til barnet skal indgives uden unødigt ophold efter, at betingelserne er opfyldt, jf. ovenfor.

Hindringen skal være opstået inden udløbet af 3-månedersfristen. Hvis forælderen ikke har ønsket eller taget skridt til at ansøge om familiesammenføring med barnet inden 3-månedersfristens udløb, vil det forhold, at forælderen på et senere tidspunkt bliver forhindret i at få barnet her til landet – f.eks. fordi forælderen mister kontakten til barnet eller kendskabet til barnets opholdssted – som udgangspunkt ikke kunne udgøre en ganske særlig grund, som kan begrunde fravigelse af 3-månedersfristen.

Henvisninger til, at barnet har skullet eller skal færdiggøre et skoleophold i hjemlandet eller et andet land, vil ikke kunne begrunde, at 3-månedersfristen kan fraviges. Forælderen har i forbindelse med beslutningen om at flytte til Danmark, herunder under en eventuel behandling af sin egen ansøgning om opholdstilladelse, mulighed for at planlægge barnets skolegang og indrejse på en hensigtsmæssig måde. I disse overvejelser om barnets skolegang har forælderen også mulighed for at lade den tid, der går med behandlingen af barnets ansøgning og indrejse, indgå.

Endvidere vil oplysninger om, at forælderen først ønsker at søge om opholdstilladelse til barnet, når forælderen selv har fundet sig til rette i Danmark, ikke kunne anses for at være sådanne ganske særlige grunde, der kan føre til fravigelse af 3-månedersfristen. Det samme gælder, hvis forælderen anfører, at den pågældende har villet føle sig sikker på ægteskabet med en herboende person før indgivelse af ansøgning om opholdstilladelse til barnet.

Derudover kan barnets alder og tilknytning til Danmark, herunder om barnet taler dansk eller tidligere har været i Danmark, ikke føre til fravigelse af 3-månedersfristen. Det samme gælder graden af den herboende forælders egen integration her i landet.

Endelig kan det forhold, at barnets velfærd og levestandard vil være bedre i Danmark på grund af de socioøkonomiske forhold ikke føre til, at 3-månedersfristen kan fraviges.

Som nævnt ovenfor foreslås det, at 3-månedersfristen i visse tilfælde ikke regnes fra tidspunktet for meddelelse af opholdstilladelse til forælderen eller, hvis forælderen har dansk indfødsret eller statsborgerskab i et af de andre nordiske lande, fra tilmeldingen til folkeregistret, men fra et senere tidspunkt.

Disse tilfælde er indeholdt i forslaget til udlændingelovens § 9, stk. 20, nr. 1-3.

Efter den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens *§ 9, stk. 20, nr. 1*, regnes 3-månedersfristen fra det tidspunkt, hvor forælderen har haft opholdstilladelse i mere end de sidste 3 år, jf. § 9, stk. 1, nr. 2, litra d, når forælderen er meddelt opholdstilladelse efter § 7, stk. 3.

Det følger af udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2, litra d, at opholdstilladelse til et barn under 15 år, hvor den herboende forælder har opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 3 (midlertidig beskyttelsesstatus), er betinget af, at forælderen har haft opholdstilladelse i mere end de sidste 3 år. For denne gruppe er indgivelse af ansøgning om opholdstilladelse til et barn efter bestemmelsen i § 9, stk. 1, nr. 2, litra d, således først relevant i forbindelse med udløbet af 3-årsfristen.

Det foreslås derfor, at 3-månedersfristen regnes fra det tidspunkt, hvor en herboende forælder, der har opholdstilladelse efter § 7, stk. 3, har haft opholdstilladelse i mere end de sidste 3 år.

Hensynet til Danmarks internationale forpligtelser kan dog medføre, at opholdstilladelse til et barn vil skulle meddeles, uanset at forælderen ikke opfylder den grundlæggende tidsmæssige betingelse i udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2, litra d.

Hvis opholdstilladelse ikke kan meddeles, fordi den grundlæggende betingelse i udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2, litra d, ikke er opfyldt, men det vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser at meddele afslag på opholdstilladelse, vil der skulle meddeles opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1.

Den foreslåede bestemmelse i *§ 9, stk. 20, nr. 2*, indebærer, at fristen skal regnes fra det tidspunkt, hvor forælderen er meddelt tidsubegrænset opholdstilladelse, jf. § 9, stk. 1, nr. 2, litra e, når forælderen er meddelt opholdstilladelse med henblik på midlertidigt ophold efter andre bestemmelser end §§ 7 og 8.

Opholdstilladelse til et barn efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2, hvor den herboende forælder er meddelt opholdstilladelse efter §§ 7 og 8, er reguleret i § 9, stk. 1, nr. 2, litra c og d.

Efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2, litra e, kan der meddeles familiesammenføring til børn under 15 år til udlændinge, der har tidsubegrænset opholdstilladelse eller opholdstilladelse med mulighed for varigt ophold. Udlændinge, der meddeles opholdstilladelse med henblik på midlertidigt ophold efter andre bestemmelser end §§ 7 og 8, jf. § 9, stk. 1, nr. 2, litra c og d, kan således først opnå familiesammenføring med et barn efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2, litra e, når de er meddelt tidsubegrænset opholdstilladelse.

Det foreslås derfor, at 3-månedersfristen regnes fra det tidspunkt, hvor en herboende forælder, der er meddelt opholdstilladelse med henblik på midlertidigt ophold efter andre bestemmelser end §§ 7 og 8, har opnået tidsubegrænset opholdstilladelse.

Hensynet til Danmarks internationale forpligtelser kan dog medføre, at opholdstilladelse til et barn vil skulle meddeles, uanset at forælderen ikke opfylder den grundlæggende tidsmæssige betingelse i udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2, litra e.

Hvis opholdstilladelse ikke kan meddeles, fordi den grundlæggende betingelse i udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2, litra e, ikke er opfyldt, men det vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser at meddele afslag på opholdstilladelse, vil der skulle meddeles opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1.

Efter den foreslåede bestemmelse i *§ 9, stk. 20, nr. 3*, regnes fristen fra barnets fødsel, når barnet er født efter, at forælderen er meddelt opholdstilladelse her i landet eller, hvis forælderen har dansk indfødsret eller statsborgerskab i et af de andre nordiske lande, er tilmeldt folkeregistret.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at 3-månedersfristen for herboende personer, der først efter lovens ikrafttræden får et barn i udlandet, og personer, der først meddeles opholdstilladelse eller, hvis den pågældende har dansk indfødsret eller statsborgerskab i et af de andre nordiske lande, tilmeldes folkeregistret efter lovens ikrafttræden og siden får et barn i udlandet, regnes fra barnets fødsel.

Det kan f.eks. være en udenlandsk mand, der den 1. januar 2020 allerede er meddelt opholdstilladelse her i landet eller meddeles opholdstilladelse den 1. april 2020, og som får et barn den 1. juni 2020 med kvinde, der bor sammen med barnet i udlandet. Hvis den herboende mand ønsker, at barnet skal bo i Danmark, vil han efter den foreslåede bestemmelse skulle indgive ansøgning om opholdstilladelse til barnet senest 3 måneder efter barnets fødsel, dvs. senest den 1. september 2020.

Hvis en herboende forælder, der er meddelt opholdstilladelse efter § 7, stk. 3, eller opholdstilladelse med henblik på midlertidigt ophold efter andre bestemmelser end §§ 7 og 8, får et barn den 1. januar 2020 eller senere og ønsker barnet familiesammenført til Danmark, finder både den foreslåede bestemmelse i enten § 9, stk. 20, nr. 1 eller 2, og den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 20, nr. 3, anvendelse.

Det betyder, at fristen skal regnes fra det seneste indtrufne tidspunkt, således at betingelsen i enten den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 9, stk. 20, nr. 1 eller 2, er opfyldt, og fristen tidligst regnes fra barnets fødsel.

Det bemærkes, at spørgsmålet om opholdstilladelse til børn, der er fyldt 15 år på ansøgningstidspunktet, ligesom i dag skal vurderes efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, 1. pkt. Opholdstilladelse efter denne bestemmelse forudsætter, at ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed og, hvis barnet er under 18 år, hensynet til barnets tarv, taler derfor.

Der ændres ikke på reglen eller administrationen af spørgsmålet om opholdstilladelse til børn, der er fyldt 15 år.

Den foreslåede frist på 3 måneder finder ikke anvendelse på udlændinge omfattet af EU-retten, herunder associeringsaftalekomplekset mellem EU og Tyrkiet.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1.2 i de almindelige bemærkninger.

Til § 2

Det foreslås i *§ 2, stk. 1,* at loven træder i kraft den 1. januar 2020.

Det betyder, at den foreslåede nye affattelse af udlændingelovens § 9, stk. 20, fra og med den 1. januar 2020 finder anvendelse i sager om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2, hvor barnet og en af barnets forældre eller anden fast omsorgsperson bor i hjemlandet eller et andet land.

Sådanne sager vil således fra den 1. januar 2020 skulle behandles efter den nye ordning, hvorefter der som udgangspunkt kun kan meddeles opholdstilladelse, hvis ansøgningen er indgivet senest 3 måneder efter, at den anden forælder er meddelt opholdstilladelse her i landet eller, hvis den anden forælder har dansk indfødsret eller statsborgerskab i et af de andre nordiske lande, er tilmeldt folkeregistret.

Den foreslåede bestemmelse i *§ 2, stk. 2,* angiver nogle tilfælde, hvor der kan meddeles opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2, uanset at fristen i udlændingelovens § 9, stk. 20, er overskredet, fordi ansøgningen er indgivet senere end 3 måneder efter, at forælderen er meddelt opholdstilladelse her i landet eller, hvis forælderen har dansk indfødsret eller statsborgerskab i et af de andre nordiske lande, er tilmeldt folkeregistret, jf. dog stk. 3.

Efter den foreslåede bestemmelse i *§ 2, stk. 2, nr. 1*, kan der meddeles opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2, uanset at ansøgningen er indgivet senere end 3 måneder efter, at forælderen er meddelt opholdstilladelse her i landet eller, hvis forælderen har dansk indfødsret eller statsborgerskab i et af de andre nordiske lande, er tilmeldt folkeregistret, hvis der inden lovens ikrafttræden er indgivet ansøgning om opholdstilladelse efter § 9, stk. 1, nr. 2, der er under behandling i Udlændingestyrelsen på tidspunktet for lovens ikrafttræden.

Det indebærer, at sager, der er verserende i Udlændingestyrelsen på tidspunktet for lovens ikrafttræden den 1. januar 2020, skal afgøres efter den nye ordning, således at der ikke skal foretages en integrationsvurdering, og der ses bort fra, hvis den herboende forælder på tidspunktet for ansøgningens indgivelse har haft opholdstilladelse her i landet eller, hvis den herboende forælder har dansk indfødsret eller statsborgerskab i et af de andre nordiske lande, har været tilmeldt folkeregistret i længere tid end 3 måneder.

Efter den foreslåede bestemmelse i *§ 2, stk. 2, nr. 2*, kan der meddeles opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2, uanset at ansøgningen er indgivet senere end 3 måneder efter, at forælderen er meddelt opholdstilladelse her i landet eller, hvis forælderen har dansk indfødsret eller statsborgerskab i et af de andre nordiske lande, er tilmeldt folkeregistret, hvis barnet i perioden fra den 10. juni 2016 til lovens ikrafttræden er meddelt afslag på opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2, under henvisning til, at der ikke var grundlag for en vellykket integration her i landet, jf. udlændingelovens § 9, stk. 20, og der indgives ny ansøgning om opholdstilladelse senest 3 måneder fra lovens ikrafttræden.

Den foreslåede bestemmelse betyder, at børn, som Udlændingestyrelsen i perioden fra den 10. juni 2016 til den 1. januar 2020 har meddelt afslag på opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2, under henvisning til, at der ikke var grundlag for en vellykket integration her i landet, kan meddeles opholdstilladelse her i landet, hvis der indgives ansøgning herom senest 3 måneder fra lovens ikrafttræden den 1. januar 2020, dvs. senest den 1. april 2020.

Efter den foreslåede bestemmelse i *§ 2, stk. 2, nr. 3*, kan der meddeles opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2, uanset at ansøgningen er indgivet senere end 3 måneder efter, at forælderen er meddelt opholdstilladelse her i landet eller, hvis forælderen har dansk indfødsret eller statsborgerskab i et af de andre nordiske lande, er tilmeldt folkeregistret, hvis barnet i perioden fra den 10. juni 2016 til lovens ikrafttræden er meddelt afslag på opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2, af Udlændingestyrelsen under henvisning til, at der ikke var grundlag for en vellykket integration her i landet, jf. udlændingelovens § 9, stk. 20, og sagen er verserende i Udlændingenævnet på tidspunktet for lovens ikrafttræden.

Det betyder, at sager, hvor barnet i perioden fra den 10. juni 2016 til lovens ikrafttræden den 1. januar 2020 er meddelt afslag på opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2, af Udlændingestyrelsen under henvisning til, at der ikke var grundlag for en vellykket integration her i landet, jf. udlændingelovens § 9, stk. 20, og som er verserende i Udlændingenævnet på tidspunktet for lovens ikrafttræden den 1. januar 2020, skal afgøres efter den nye ordning, således at der ikke skal foretages en integrationsvurdering, og der ses bort fra, hvis den herboende forælder på tidspunktet for ansøgningens indgivelse har haft opholdstilladelse her i landet eller, hvis forælderen har dansk indfødsret eller statsborgerskab i et af de andre nordiske lande, har været tilmeldt folkeregistret i længere tid end 3 måneder.

Udlændingenævnet skal i sådanne tilfælde, hvor afslaget på opholdstilladelse er truffet i perioden fra den 10. juni 2016 til den 1. januar 2020 under henvisning til, at der ikke var grundlag for en vellykket integration her i landet, jf. udlændingelovens § 9, stk. 20, hjemvise sagen til Udlændingestyrelsen med

henblik på, at styrelsen i første instans tager stilling til, om de øvrige betingelser for meddelelse af opholdstilladelse er opfyldt.

Efter den foreslåede bestemmelse i *§ 2, stk. 2, nr. 4*, kan der meddeles opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2, uanset at ansøgningen er indgivet senere end 3 måneder efter, at forælderen er meddelt opholdstilladelse her i landet eller, hvis forælderen har dansk indfødsret eller statsborgerskab i et af de andre nordiske lande, er tilmeldt folkeregistret, hvis den herboende forælder er meddelt opholdstilladelse eller, hvis forælderen har dansk indfødsret eller statsborgerskab i et af de andre nordiske lande, er tilmeldt folkeregistret den 10. juni 2016 eller senere, hvis barnet er over 8 år, og der indgives ansøgning om opholdstilladelse efter § 9, stk. 1, nr. 2, senest 3 måneder efter lovens ikrafttræden.

Det betyder, at børn over 8 år af forældre, der er meddelt opholdstilladelse her i landet eller, hvis forælderen har dansk indfødsret eller statsborgerskab i et af de andre nordiske lande, er tilmeldt folkeregistret den 10. juni 2016 eller senere, kan meddeles opholdstilladelse efter § 9, stk. 1, nr. 2, hvis der ansøges herom senest 3 måneder efter, at den nye ordning om familiesammenføring med børn træder i kraft den 1. januar 2020, dvs. den 1. april 2020.

Det betyder også, at når forælderen er meddelt opholdstilladelse her i landet eller, hvis forælderen har dansk indfødsret eller statsborgerskab i et af de andre nordiske lande, er tilmeldt folkeregistret før den 10. juni 2016, og barnet er over 8 år, vil en ansøgning om familiesammenføring med barnet være omfattet af 3-månedersfristen således, at opholdstilladelse kun kan meddeles, hvis der foreligger ganske særlige grunde.

Børn under 8 år vil være omfattet af den forslåede bestemmelse i § 2, stk. 2, nr. 5, jf. straks nedenfor.

Efter den foreslåede bestemmelse i *§ 2, stk. 2, nr. 5,* kan der meddeles opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2, uanset at ansøgningen er indgivet senere end 3 måneder efter, at forælderen er meddelt opholdstilladelse her i landet eller, hvis forælderen har dansk indfødsret eller statsborgerskab i et af de andre nordiske lande, er tilmeldt folkeregistret, hvis barnet er under 8 år, og der indgives ansøgning om opholdstilladelse efter § 9, stk. 1, nr. 2, senest 3 måneder efter lovens ikrafttræden.

Det betyder, at børn under 8 år af forældre, der er meddelt opholdstilladelse her i landet eller, hvis forælderen har dansk indfødsret eller statsborgerskab i et af de andre nordiske lande, er tilmeldt folkeregistret, kan meddeles opholdstilladelse efter § 9, stk. 1, nr. 2, hvis der ansøges herom senere end 3 måneder efter, at den nye ordning om familiesammenføring med børn træder i kraft den 1. januar 2020, dvs. den 1. april 2020. Det er uden betydning, at forælderen er meddelt opholdstilladelse eller, hvis forælderen har dansk indfødsret eller statsborgerskab i et af de andre nordiske lande, er tilmeldt folkeregistret før den 10. juni 2016, når forælderen ikke har været frameldt folkeregistret.

Efter den foreslåede bestemmelse i *§ 2, stk. 3,* kan opholdstilladelse efter stk. 2, nr. 1-5, kun meddeles et barn af en forælder, der er meddelt opholdstilladelse efter § 7, stk. 3, når betingelsen i § 9, stk. 1, nr. 2, litra d, er opfyldt, og opholdstilladelse efter stk. 2, nr. 1-5, kan kun meddeles et barn af en forælder, der er meddelt opholdstilladelse med henblik på midlertidigt ophold efter andre bestemmelser end §§ 7 og 8, når betingelsen i § 9, stk. 1, nr. 2, litra e, er opfyldt.

Det vil således være et krav for at meddele familiesammenføring til et barn efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2, at betingelserne i hhv. § 9, stk. 1, nr. 2, litra d og e, er opfyldt. Er den herboende forælder meddelt opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 3, forudsætter familiesammenføring med et barn således, at forælderen har haft opholdstilladelse i mere end de sidste 3 år, og er den herboende forælder meddelt opholdstilladelse med henblik på midlertidigt ophold efter andre bestemmelser end §§ 7 og 8, forudsætter familiesammenføring, at forælderen er meddelt tidsubegrænset opholdstilladelse.

Efter den foreslåede bestemmelse i *§ 2, stk. 4*, lægges barnets alder på tidspunktet for ansøgningen, der blev afslået, til grund ved behandlingen af ansøgninger, der indgives efter stk. 2, nr. 2. Opholdstilladelse kan ikke gives, hvis barnet er fyldt 18 år på tidspunktet for den nye ansøgning.

Det indebærer, at Udlændingestyrelsen ved behandlingen af sager, hvor der indgives ny ansøgning om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2, i tilfælde, hvor barnet tidligere er meddelt afslag på opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2, under henvisning til, at der ikke var grundlag for en vellykket integration her i landet, jf. den foreslåede bestemmelse i § 2, stk. 2, nr. 2, skal vurdere sagen på baggrund af barnets alder på tidspunktet for den oprindelige ansøgning. Børn, der er fyldt 15 år på tidspunktet for indgivelse af den nye ansøgning, vil således også kunne opnå familiesammenføring efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2, hvis de var under 15 år på det oprindelige ansøgningstidspunkt. Det vil dog være en forudsætning, at barnet ikke er fyldt 18 år på tidspunktet for den nye ansøgning.

Den foreslåede bestemmelse i § 2, stk. 4, vil også finde anvendelse i tilfælde, hvor den herboende forælders opholdstilladelse er bortfaldet efter, at barnet er meddelt afslag – f.eks. fordi forælderen er udrejst sammen med barnet som følge af afslaget – og hvor forælderen ønsker at søge om en ny opholdstilladelse og i den forbindelse at søge om opholdstilladelse til barnet. Den foreslåede bestemmelse i § 2, stk. 2, nr. 2, forudsætter, at ansøgningen om opholdstilladelse til barnet indgives senest 3 måneder fra lovens ikrafttræden, og forælderen vil i en sådan situation derfor skulle indgive ansøgning om opholdstilladelse til sig selv og barnet inden for denne frist. Ved behandlingen af barnets ansøgning vil det således være barnets alder på tidspunktet for den oprindelige ansøgning, der blev afslået, der vil skulle lægges til grund, og således at opholdstilladelse forudsætter, at barnet ikke er fyldt 18 år på tidspunktet for den nye ansøgning.

Som det fremgår af pkt. 8 i lovforslagets almindelige bemærkninger og bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 1, finder den foreslåede frist på 3 måneder ikke anvendelse i forhold til udlændinge, der er omfattet af associeringsaftalekomplekset mellem EU og Tyrkiet. Da de foreslåede overgangsregler i § 2 knytter sig til 3-månedersfristen i § 1, finder overgangsreglerne heller ikke anvendelse i forhold til denne gruppe. Det betyder bl.a., at den foreslåede bestemmelse i § 2, stk. 4, ikke finder anvendelse.

For ikke at stille udlændinge, der er omfattet af associeringsaftalekomplekset mellem EU og Tyrkiet, ringere end udlændinge, der er omfattet af den foreslåede bestemmelse i § 2, stk. 4, forudsættes det, at der kan meddeles opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, hvis en udlænding, der er omfattet af associeringsaftalekomplekset mellem EU og Tyrkiet og er meddelt afslag på opholdstilladelse som følge af integrationskravet, indgiver ny ansøgning om opholdstilladelse, uanset om den pågældende på tidspunktet for den nye ansøgning er fyldt 15 år. Opholdstilladelse kan ikke meddeles, hvis den pågældende er fyldt 18 år på tidspunktet for den nye ansøgning, ligesom det er en forudsætning, at de øvrige betingelser for opholdstilladelse er opfyldt.

Efter den foreslåede bestemmelse i *§ 2, stk. 5,* lægges barnets alder på tidspunktet for lovens ikrafttræden den 1. januar 2020 til grund ved behandlingen af ansøgninger, der indgives efter stk. 2, nr. 4 eller 5.

Bestemmelsen indebærer, at skæringstidspunkt for barnets alder, hvor der ikke tidligere er ansøgt om familiesammenføring med barnet, vil være det samme, som efter de gældende regler, hvor barnet ikke skal integrationsvurderes, hvis barnet er under 8 år.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1.3 i de almindelige bemærkninger.

Til § 3

Efter udlændingelovens § 66 gælder loven ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for disse landsdele med de ændringer, som de særlige færøske eller grønlandske forhold tilsiger.

Det foreslås derfor, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland, men ved kongelig anordning helt eller delvist kan sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som henholdsvis de færøske og grønlandske forhold tilsiger.

Bilag 1

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

§ 9. ---

Stk. 2-19. ---

Stk. 20. Hvis barnet og en af barnets forældre er bosiddende i hjemlandet eller et andet land, og barnet er over 8 år, kan opholdstilladelse efter stk. 1, nr. 2, kun gives, hvis barnet har eller har mulighed for at opnå en sådan tilknytning til Danmark, at der er grundlag for en vellykket integration her i landet. Ved vurderingen efter 1. pkt. skal der lægges vægt på barnets og begge forældres forhold. 1. og 2. pkt. gælder ikke, hvis ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler derimod.

Stk. 21-42. ---

Lovforslaget

§ 1

I udlændingeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1022 af 2. oktober 2019, som ændret ved lov nr. 572 af 31. maj 2010, lov nr. 738 af 8. juni 2018, § 1 i lov nr. 174 af 27. februar 2018 og § 2 i lov nr. 1057 af 24. oktober 2019, foretages følgende ændringer:

1. *§ 9, stk. 20*, affattes således*:*

»*Stk. 20.* Et barn, som opholder sig i hjemlandet eller et andet land sammen med den ene af forældrene eller anden fast omsorgsperson, kan, medmindre ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler herfor, kun gives opholdstilladelse efter stk. 1, nr. 2, hvis der ansøges herom senest 3 måneder efter, at den anden forælder er meddelt opholdstilladelse her i landet eller, hvis den anden forælder har dansk indfødsret eller statsborgerskab i et af de andre nordiske lande, er tilmeldt folkeregistret. Fristen regnes dog fra et senere tidspunkt i følgende tilfælde:

1) Når forælderen er meddelt opholdstilladelse efter § 7, stk. 3, regnes fristen fra det tidspunkt, hvor forælderen har haft opholdstilladelse i mere end de sidste 3 år, jf. stk. 1, nr. 2, litra d.
2) Når forælderen er meddelt opholdstilladelse med henblik på midlertidigt ophold efter andre bestemmelser end §§ 7 og 8, regnes fristen fra det tidspunkt, hvor forælderen er meddelt tidsubegrænset opholdstilladelse, jf. stk. 1, nr. 2, litra e.
3) Når barnet er født efter, at forælderen er meddelt opholdstilladelse her i landet eller, hvis forælderen har dansk indfødsret eller statsborgerskab i et af de andre nordiske lande, er tilmeldt folkeregistret, regnes fristen fra barnets fødsel.«